

7 dni
po metu

Izmenjava pism med ameriškim predsednikom Eisenhowerjem in sovjetskim premierjem Hruščevom se nadaljuje. Posebno velik odmev je imelo zadnje pismo Hruščeva, v katerem je Eisenhowerju dal soglasje o tehničnih ukrepih za

KONTROLO OPUSTITVE
VOJASKIH
JEDRSKIH POSKUSOV

Cepprav Hruščev v prvem delu obžaluje, da se ZDA niso odzvale na sovjetski poziv, naj bi opustile poskusne jedrske poskuse, se v drugem delu poudarja, da kljub nekaterim dvomom strinja, naj bi strokovnjaki obeh strani takoj začeli proučevati načine, kako bi bilo moč ugotoviti morebitne kršitve sporazuma o opustitvi jedrskih atomskih poskusov pod pogojem, da bi bilo to delo zaključeno v najkrajšem možnem roku. Ameriški zunanji minister Dulles pa je pred kratkim izjavil, da zadnja sovjetska nota predstavlja do ločeno približevanje stališč zahodnih sil v razorožitvenem vprašanju.

LIBANONSKO LJUDSTVO
SE UPIRA

dosedanjemu režimu in ljudska fronta zahteva odstop predsednika republike Samuna. Največji val upora se je dvignil v glavnih mestih Libanona. Demonstracije, ki so bile v Tripolisu in Bejrutu, so zahtevale tudi žrtve, ker je nastopila policija in vojska. Ljudska fronta je po vseh večjih mestih raztrosila letake, v katerih je pozivala ljudstvo na stavko. Povod za upore je bil umor nekega opozicijskega novinarja.

VOLITVE V GRČIJI

V Grčiji so bile nedavno parlamentarne volitve. Zmagala je radikalna unija Karmanisa, ki je dobila 173 od skupaj 300 mandatov v skupščini. Druga stranka v parlamentu pa je postala združena demokratična levica, ki ima 78 poslanskih mest. Precejšnje presenečenje je poraz liberalne stranke, ki je na teh volitvah dobila le 36 mandatov, ko je prej imela 78 poslanskih mest.

SODELOVANJE MED
POLJSKO IN MADŽARSKO

Pred dnevi se je vrnila v domovino poljska partijska in vladna delegacija, ki je po obisku v Bolgariji bila tudi na Madžarskem. Po uradnih razgovorih je bilo objavljeno skupno poročilo, v katerem je rečeno, da je prišlo do izraza popolno soglasje o vseh vprašanjih, o katerih so govorili. Kar zadeva mednarodne odnose, so znova poudarili načela mirne koeksistence kot podlago zunanje politike obeh dežel. Obe vladi podpirata sovjetske pobude in poudarjata, da bi privolitve v predlogu SZ o konferenci na najvišji ravni omogočilo popuščanje sedanje mednarodne napetosti.

UTRJEVANJE
NEODVISNOSTI

V Maroku je prišlo nedavno do politične krize, ker so ministri Istiklala kolektivno odstopili zaradi spora z bivšim ministrskim predsednikom maroške vlade o smereh maroške notranje in zunanje politike. Zdaj je novo maroško vlado sestavil generalni sekretar Istiklala, ki si bo prizadeval uveljaviti načelo, ki zahteva popolno neodvisnost Maroka in umik francoskih čet ter federalno zvezo z Alžirijo in Tunizijo. Ena od osrednjih nalog zunanje politike maroške vlade bo podpora alžirskemu osvobodilnemu gibanju. V novi vladi je predsednik oziroma generalni sekretar Istiklala tudi zunanji minister.

VREME

ZA CAS OD 16. DO 25. MAJA
Konec tekočega tedna ali v začetku prihodnjega tedna bo prešlo Slovenijo težko neurje z obilnimi padavinami in močno ohlajitvijo. Sicer bo prevladovalo lepo in toplo vreme, četu dni močne predvsem v alpskem delu pogoste kraljevine nevihte.

Izdaja Okrajni odbor SZDL Trbovlje - Urejuje uredniški odbor - Odgovorni urednik: Stane Šuštar - Naslov uredništva in uprave: »Zasavski tednik« Trbovlje I, Trg revolucije 28 - Telefon štev. 91 - Račun pri Komunalni banki Trbovlje 62-KB-10-146 - List izhaja vsak petek - Letna naročnina 400 din. polletna 200 din, četletna 1000 din mesečna 40 dinarjev - Tiskarna Črna Gora podjetja »Slovenski poročevalci« v Ljubljani - Cena izdru 10 din - Za naročila in morebiti v uredništvu najkasneje vsak torek, ne vračamo.

Štafeta mladosti po Zasavju

V četrtek in petek je bila na poti po Zasavju letošnja štafeta mladosti ob rojstnem dnevu našega draga voditelja tovariša Josipa Broza - Tita. Povsod, koder je šla štafeta mladosti, so jo priščno pozdravili.

V četrtek, natanko ob deseti uri in štiri minute, so prevzeli štafeto palico zastopniki trbovjskega okraja ob celjskih tekačev na okrajni meji pri Gračnici. V ZIDANEM MOSTU jo je pričakalo okoli 200 ljudi, v imenu tamošnjih prebivalcev pa je nosilce štafete pozdravil tovariš Božič. Nad 1.000 ljudi je pričakalo nosilce štafete mladosti v HRASTNIKU, govoril pa je predsednik občinskega odbora SZDL, tovariš Štejo Klanjšek. Posebno lep sprejem je bil v središču zasavskih revirjev - v TRBOVLJAH. Na Trgu revolucije se je zbralo nad 3.000 ljudi in priščno pozdravilo tekače. Govorila pa sta predsednik občinskega ljudskega odbora, tovariš Franc Kralj - Cink, in zastopnik pionirjev Trbovlj.

Praznovanje dneva mladosti v Radečah

V POLNEM TEKU

Ze mesec dni je minilo, odkar so v Radečah občini pričeli s praznovanjem dneva mladosti. Do sedaj je bilo že več kot petdeset prireditvev večjega in manjšega obsega. Zelo razveseljuje, da je tudi že sleherni vas aktivno sodeloval v praznovanju. Gonila sila celotnega praznovanja je prav gotovo mladinska organizacija, ki iz dneva v dan preseneča javnost z vedno novimi uspehi. Priznanje pa gre tudi ostalim društvom in organizacijam za njihovo marljivo sodelovanje in poudarilo je bil organiziran kulturno-zabaven program »Pokaži kaj znaš«. Nastopilo je deset neznanih talentov in dvajset mladinskih ekip, ki so odgovarjale na vprašanja posebne komisije. Več kot tri sto poslušalcev je bilo s prireditvijo zadovoljno.

Prostor ne dopušta, da bi opisali vsako prireditev. Potrebno pa je, da omenimo najvažnejše. Za uradno otvoritev je bil organiziran kulturno-zabaven program »Pokaži kaj znaš«. Nastopilo je deset neznanih talentov in dvajset mladinskih ekip, ki so odgovarjale na vprašanja posebne komisije. Več kot tri sto poslušalcev je bilo s prireditvijo zadovoljno.

Izredno je nadalje uspel pohod partizanskih patrulj na 16 km dolgi progi s ciljem na Gorenjskih, kjer je bil pripravljen tudi zelo dober kulturni spored. Prebivalci vasi Breg pa so bili pričeli uspešno Paradi mladosti, na kateri je sodelovala mladina iz vse občine. Posebno so športna tekmovanja, ki so najbolj številna in se odlikujejo po velikem množičnem udeležanju. Mladci lahko tekajo, odbojkarji, igralci namiznega tenisa, karateisti in strelci iz vse občine so se že mnogokrat srečali in pokazali svoje sposobnosti. Športnemu tednu, ki je bil zaključen pred dnevi, sledi v Radečah še občinsko prvenstvo v odbojki in namiznem tenisu.

Zelo uspeh je prav tako planinski teden z množičnimi izlety, obiski pri partizanskih materah in ustanovitve mladinske planinske sekcije, v katero je vstopilo 80 mladih prijateljev. Mnogo aktivnosti je bilo opaziti tudi pri političnem in izobraževalnem delu mladine. Številna predavanja iz različnih področij so prav gotovo vredna pohvale. Mnogo pozornosti so vzbudili tudi taborni z uspešnim javnim nastopom rodu »Savskih brodarjev«.

V nedeljo se bo mladina iz vse občine zbrala na Dolah pri Litiji.

PREMIERA
V VIDMU-KRŠKEM

Dramska sekcija »Svoboda« v Vidmu-Krškem je pripravila novo gledališko delo »Vselej sta dve možnosti«. Premiera bo 23. maja.

Avtorica Anny Tichy pravi o tem svojem delu, da je dala je daljno žilce hudobno serviranje resnosti na dve žilci ljubeznivosti in humorja. To ji je nedvomno dobro uspelo.

Igra je zahtevna tako igralsko kot sceno, toda igralci in režiser jamčijo, da bodo kos tej nalogi. Da bo igra še bolj poljšljena, bodo poskrbeli zvočni efekti, ki bodo na odru vidno demokratsko »Svoboda« privlačno uporabljali.

Upamo, da bodo gledalci na polni dvorani in tako nagradili igralce za večmesečni trud.

Preko Slačnika je štafeta nadaljevala pot v ZAGORJE, kjer jo je na križišču pri Grčarju pričakalo nad 1.000 ljudi. Pozdrave za našega draga maršala Tita pa je nosilec štafete palice izročil v imenu mladine in vsega delovnega ljudstva predsedniku občinskega odbora, SZDL, tovariš Rudi Bregar. Mimo Lok, Izlake in Milinš je potem štafeta nadaljevala pot proti VACAM. Natanko po časovnici - deset minut pred eno - je na Vačah podpredsednik okrajne zveze »Partizan« Trbovlje, tovariš Vinko Kramar - Kristof, izročil pozdrave prebivalcev trbovjskega okraja in predal štafeto palico predsedniku občinskega ljudskega odbora Litija.

V petek pa so ob 10. uri in 42 minut začeli teči s štafeto palico tudi v SEVNICI. Na sprejemu na trgu se je zbralo okoli 1.000 ljudi. Na SENOVEM so pričakali tekače le šolarji, pozdrave za tovariša Tita pa je izročil tekačem predsednik občinskega komiteja LMS. V VIDMU-

KRŠKEM je na manifestaciji govoril predsednik občinskega ljudskega odbora tovariš Stane Nunčič. Na prostoru pred tovarno roto papirja pa se je zbralo okoli 1.000 ljudi. Iz Vidma-Krškega je štafeta mladosti nadaljevala pot proti BREZICAM. Tja je prispela natanko ob trinaesti uri. Pozdravila pa sta jo sekretar občinskega komiteja ZKS Brežice tovariš Martin Bajc in zastopnik JLA. Po krajšem sestanku je štafeta krenila proti mladinskemu naselju v Prilipah. V PRILIPAH so štafeto pričakali mladinski brigadirji, siren na strojih so tužile brigadirji pa so peli udarne in partizanske pesmi. Med drugimi je tu govoril tudi član Glavnega štaba MDB tovariš Dušan Lipinovič. Lep sprejem so pripravili nosilec štafete mladosti tudi v BREGANI, v bratski ljudski republik Hrvatski. Od tam pa je štafeta šla proti SAMOBORU. Po krajšem potoku je ob šestnajsti uri in petdeset minut štafeta mladosti prispela v Samobor. Se pred tem pa so na glavni trg prinesli tekače še 20 lokalnih štafetnih palic, v katerih so tovariši Titu čestitali pripadniki društev in organizacij, kmetje, delavci in drugi, za 68. rojstni dan.

Štafeto palico je predsedniku občinskega ljudskega odbora Samobor predal v imenu delovnega ljudstva Slovenije predsednik občinskega ljudskega odbora Brežice tovariš Ivan Kolenc. Po krajšem pozdravnem govoru predsednika tamošnjega občinskega odbora, je štafeta mladosti krenila iz Samobora proti Zagrebu. Nad 2.000 prebivalcev Samobora in okolice je tekače navdušeno pozdravilo.

Se posebej letos so prebivalci vseh zasavskih občin pripravili lepe sprejeme nosilec štafete mladosti. Na zborovanjih pa so jim izročali lepe pozdrave za našega draga tovariša Tita ob njegovem 68. rojstnem dnevu. (ma)

valcev Samobora in okolice je tekače navdušeno pozdravilo. Se posebej letos so prebivalci vseh zasavskih občin pripravili lepe sprejeme nosilec štafete mladosti. Na zborovanjih pa so jim izročali lepe pozdrave za našega draga tovariša Tita ob njegovem 68. rojstnem dnevu. (ma)



V MLADINSKEM NASELJU PRILIPAH SO BRIGADIRJI TOPLJO POZDRAVILI TEKAČE.

Občinska konferenca SZDL Trbovlje

Ni ločenih problemov

Pred kratkim so se zbrali v Trbovljah delegati osnovnih organizacij SZDL, da napravijo obračun dela v pretekli poslovni dobi in si izvolijo novo občinsko vodstvo.

Poročilo predsednika Slavka Borštnarja in razprava, ki je sledila, je pokazala, da si je občinsko vodstvo SZDL Trbovlje izbralo pravilno pot. Pred nedavnim izvršena reorganizacija osnovnih organizacij Socialistične zveze na terenu se je pokazala kot prav dobra. Poprejšnja razdelitev kraja na rajonska vodstva in ulične odbore ter krajevne odbore na vasi ni bila posebno posrečena. Organizacijske ureditve je sedaj takaka, da so odbori osnovnih organizacij SZDL nekoliko večji ter so direktno povezani z občinskimi odbori osnovnih organizacij. Občni zbori osnovnih organizacij so bili najbolj izvršeni v Zasavju, na Dobrni, Zabjaku in Centru. Sedaj je na območju

občinskega odbora SZDL Trbovlje 17 osnovnih organizacij, v katerih je skupno 10.236 članov ali 86% vseh volilnih upravičencev.

V razpravi so delegati dali poseben poudarek vprašanju družbenega upravljanja ter naglasili potrebo kar najbolj tesnega sodelovanja komune in vseh gospodarskih organizacij. Komunalni problemi niso samo stvar občine - je pravilno dejal tov. Franc Kralj, ampak so vprašanje vseh delovnih kolektivov. Le-ta je opozoril na težave z vzdrževanjem desletnih stanovanjskih hiš v Trbovljah, ki jih je okrog 70%, a jih moramo očistiti pred propadom, v zvezi s tem vprašanjem pa na pomanjkanje uslužnostnih obrtnih delavcev, kjer bi lahko mnogo pomagala komuni naša gospodarska podjetja. Tudi avtobusni promet v Trbovljah je zelo pomanjkljiv. O vsem tem smo že pisali v zadnji številki našega tednika ter navedli, kako bi najlažje in najceneje lahko rešili vsa ta pereča vprašanja.

Prav tako so v razpravi govorili o naših potrošniških svetih, ki so bili sicer izvoljeni, a še vedno slabo delajo. Se več pomoči bo treba nuditi organom družbenega upravljanja, potem ne bo težko reševati raznih komunalnih vprašanj. Poseben problem kraja je mladina v samskih domovih, ki je bila do sedaj brez organizacije in vodstva. Razpravljali so, kako bi pomagali tej mladini, da bo zavedla tisto mesto, ki ji gre. Tudi pri vključevanju novih mladincev v SZDL bodo v bodoče posvetili večjo skrb sprejemu mladincev v organizacijo, ki so dopolnili 18 let starosti. V ločene bodo sprejemali nove člane na zborih SZDL, in to vsaka dva meseca na najbolj slovesen način.

Po izvolitvi novega občinskega vodstva SZDL in delegatov za okrajno konferenco je plenarno izglasoval, da se občina Trbovlje po razpustitvi okrajne Trbovlje v celoti priključi okraju Ljubljana.

Praznovanje
dneva mladosti
v Vidmu-Krškem

Vsi mladinski aktivni in pionirski odredi v občini Vidmu-Krško so že pričeli praznovati dan mladosti. V vseh večjih krajih so mladinci pripravili kresove v spomin na bitke na Sutjski in za 1. maj.

V prvi polovici maja so bila športna ekipna tekmovanja po aktivih in društvih, in sicer v odbojki, nogometu, namiznem tenisu, rokometu, streljanju, šahu in lahki atletiki. V drugi polovici maja se bodo srečale najboljše ekipe in odločile zmagovalca.

Mladina je sodelovala pri lokalni Titovi štafeti, ki je potekala iz Vel. Trna, Rake in Zdol v Vidmu-Krško, kjer se je pridružila glavni štafeti pred tovarno celuloze.

Prav tako so pretekli teden pionirji iz Vidma-Krškega in Leskovca praznovali na leskovski gmajni Zelenege Jurja. Ob tej priložnosti so izvedli spomladanski kros ter nastopili pevski zbori. Pionirji z Rake in Vel. Trna bodo praznovali dan mladosti skupno z mladinskimi brigadami na Gmajni, medtem ko se bo odred z Zdol srečal s pionirji s Pečic.

RAZSTAVA
V BREZICAH

V nedeljo je bila ob priložnosti zastopnikov kulturnega in javnega življenja v Posavskem muzeju v Brezicah slovesno odprta razstava »Slovenija na geografski karti«, ki jo je pripravil v sodelovanju s Posavskim muzejem Zemljepisni muzej Slovenije.

Razstava je zanimiva in si jo je ogledalo že lepo število Brežičanov in okolčanov.



NAD 3.000 TRBOVLJČANOV JE NAVDUŠENO POZDRAVILLO NOSILCE ŠTAFETE MLADOSTI

Ljubljana je spet oživila

V nedeljo je ob praznovanju osvoboditve našega glavnega mesta - Ljubljane - nastopilo na partizanskem pohodu ob žici okupirane Ljubljane okoli 2.000 udeležencev. Tudi iz Zasavja je nastopilo 20 moštvev.

Vsem neznanim junakom, ki so žrtvovali svoje življenje v partizanski Ljubljani, prav tako pa tudi vsem tistim v počastitev, ki kljub besnenju okupatorja niso klonili in so boji za osvoboditev nadaljevali tudi znotraj bodoče žice, je bil namenjen nedeljski »Pohod ob žici okupirane Ljubljane«.

V nedeljo zjutraj je v Ljubljani že ob šesti uri zjutraj začelo pokati. Kmalu potem se je začelo. Na pohod so odšli tudi stari ljubljanski ilegalci in člani okrožnega komiteja Partije. Sami stari, prekaljeni borci, partijski funkcionarji in vosovci. Vsi ti so odšli na pohod, da obudijo spomin na težke, toda vendar lepe čase. Tudi žene-borke so šle na pohod, tako kot nekdanji partizani. Dobre volje in nasmejane.

Partizansko tovarštvo je res nekaj zelo lepega. Množico takih primerov je bilo videti v nedeljo, na partizanskem pohodu. Tovariši, ki je omagal, ni ostal sam. Na vrvi, na puški in na sto drugih načinov so mu tovariši pomagali, da je lahko šel naprej. Morda so bili taki prizori pri ženah še bolj pretresljivi. To je nekaj novega v naših ljudeh. To nam je dalo partizanstvo. Namreč, nikdar in nikoli zapustiti tovariša, ki je v stiski. In obujanje takih čudovitih humanih pridobitev borbe pomeni zlasti za mladi rod nekaj izredno dragocenega.

Treba pa je še posebej poudariti, da je tako tovarštvo odsevalo tudi pri najmlajših udeležencih partizanskega »Pohoda ob žici okupirane

Ljubljane«, ki niso poznali borbe. Prav tako so nosili onemogle tovariše na nosilih ali jim kako drugače pomagali. Svetli vzor starejših jih je vodil pri tem.

Od zasavskih ekip so se najbolj odrezale pripadnice družstva za telesno vzgojo »Partizan« Radeče-Hotemež: Iršič, Franko, Bednašek, Kostanjšek in Slapar, ki so v skupini ekip družbenih organizacij dosegle tretje mesto. Poudariti pa je treba, da so se tudi vse ostale zasavske ekipe dobro odrezale.

Letošnji partizanski »Pohod ob žici okupirane Ljubljane« je bil politična manifestacija naših delovnih ljudi, ki jim je spomin na težka partizanska leta še svetel. Tudi po trinajstih letih ni zbledela podoba tovarštva, samopremagovanja in odpovedi.

Priprave za občinski
praznik v Trbovljah

Praznovanje letošnjega občinskega praznika v Trbovljah bo zelo bogato in pisano. Na posebnem sestanku, ki je bil v ponedeljek, 12. maja, so se pogovorili o tem vprašanju ter bodo praznovanje dneva mladosti podaljšali do 3. junija in vključili prireditve v okvir občinskega praznika. Natančen spored praznovanja občinskega praznika bomo še objavili. V načrtu so razne kulturne prireditve, ki bodo trajale od 25. maja do 3. junija. Tako bo dramska sekcija »Svoboda« center uprizorila ob tej priložnosti igro »Na koncu poti«, »Svoboda« z Dobrne tma pripravljeno mladinsko igro »Alenčica«, »Svoboda« v Trbovljah II pa bo priredila celovečeren koncert, nadalje bo nastopili tudi mladinski pevski zbor, glasbena šola in cimbani pevci. Ta spored bo še dopolnjen.

V počastitev občinskega praznika bodo nadalje športne prireditve, na sam praznik, 1. junija, bo nastop TVD »Partizan«, spopolnjen s sodelovanjem ostalih športnih organizacij itd. Praznovanje se bo končalo 3. junija, ko bodo v Delavskem domu priredili dan »Krvodajalcev«, združen s kulturnim sporedom.

EKONOMSKA SREDNJA ŠOLA TRBOVLJE

Dosedanje delo in perspektive za razvoj

Ekonomska srednja šola Trbovlje bo z novim šolskim letom stopila s tretjim letnikom v drugo polovico svojega dokončnega formiranja. Zavod obiskuje sedaj v dveh letnikih 139 rednih dijakov, od katerih jih je okrog 60% s področja Trbovlje - Zagorje - Hrastnik, ostali so iz krajev od Sotle do Laškega in Litije. Okoliš šole je torej izredno širok in bi bil še večji, če bi bilo več prostora v dijaškem domu. Če se pomislimo, da ima 40% dijakov štipendijo, ker si podjetja in zlasti občinski ljudski odbori želijo zagotoviti primeren strokovni kader, nam bo pomen zavoda razumljiv. Dinamičen razvoj našega gospodarstva in potrebe izgradnje socializma zahtevajo namreč večje število strokovnega kadra, brez katerega si dobro delovanje države uprave, bank, ter podjetij ne moremo zamisliti.

Ekonomska srednja šola je v dveh letih svojega obstoja dokazala, da je bil čas za njeno ustanovitve primeren in pravilno izbran, saj se je organsko in harmonično vključila v šolski sistem Slovenije. Tudi izbrana kapaciteta, 60 dijakov letno, določena na temelju

analize potreb, popolnoma odgovarja, saj je že prva leta obstoja znašal letni prirastek iz 100-120 dijakov. Izbira in na njej osnovana kvaliteta kadrov, ki jih bo šola posredovala našemu gospodarstvu in upravi, je torej zagotovljena. Mimo tega zanimanja za vpis se raste, saj so se nasprotno vsem dosedanjim izkušnjam dijaki pričeli prijavljati za prvi letnik že v začetku meseca maja. Pričakujemo torej izredno pritisk novincev, kar bi bilo tudi potrdilo analiz Zavoda za proučevanje šolstva v Ljubljani. Te analize so namreč ugotovile, da zaradi premajhne kapacitete srednjih strokovnih šol znaten del mladine z dokončano nižjo gimnazijo ne more nadaljevati študija.

Ekonomska srednja šola Trbovlje opravlja mimo rednega dela še drugo veliko nalogo — pomaga pri izobraževanju odraslih. V večernem tečaju za opravljanje privatnih izpitov na ESS je vključen 61 tečajnik, ki so po večini iz vrst borcev NOB in aktivistov. Pod okriljem šole je tudi večerni pripravilni tečaj v Sevnici. Razen tega je ESS Trbovlje

matični zavod Dopsne Ekonomske srednje šole z inštruktorskimi centri v Zagorju, Sevnici, Krškem in Brezicah. Vsi ti tečaji in centri uspešno delujejo, tako da bo že v kratkem času znatno število odraslih, ki so že vključeni v gospodarstvo, dobilo potrebno strokovno izobrazbo, ter tudi možnost nadaljevanja študija na fakultetah.

Dosedanje delo in uspehi nam kažejo tudi dobre perspektive za bodočnost, saj je materialna osnova zagotovitve, pozitivno pa se tudi rešuje vprašanje novih učnih moči. Že to jesen bo profsorski zbor štel predvidoma 5 članov z odgovarjajočo strokovno izobrazbo. Kvaliteta pouka je torej zagotovljena tudi v nadalje. Edino resno vprašanje, ki še ostane, so primerni prostori, v katerih bi ESS združila in koordinirala svojo široko zasnovano dejavnost. Lastni primeri prostori bi namreč omogočili tudi strojepisne in stenografske tečaje, ki so sedaj kljub zanimanju morali odpaсти. Lastni prostori so torej največja skrb in potreba Ekonomske srednje šole Trbovlje in lahko rečemo, tudi edini

večji problem, ki ga mora mlada ustanova še rešiti.

Ekonomska srednja šola Trbovlje stopa torej krepko in odločno v tretje leto svojega delovanja z jasnimi programi: naši domovini dati kadre, ki bodo z dobro strokovno in politično vzgojo odločno stopali po poti socializma in svetlo bodočnost. —h



TAKOLE PA SO MLADI BRIGADIRJI Z AVTOCESTE PRI CATE-ZU ZAZELELI TOVARISU TITU.

IZLAKE letošnjim obiskovalcem

KAJ JE IN KAJ NI PRIPRAVLJENO ZA SPREJEM PRVIH GOSTOV, ZLASTI PA KOPALCEV

Povsem urejene tudej kabinice. Če se ne motim, je vseh kabin 62 in bodo zdaj na voljo kopalcem. S tem je rešen eden izmed, ne rečem največjih, vsekakor pa precejšnjih problemov. Prav tako je prebežen bazen in brčica, ki bo voda letos mnogo manj umazana kot lani. Do konca julija bodo dograjena javna stranišča, nekje ob bazenu pa bodo postavili prodajalno brezalkoholnih pijač in zgodnjega sadja. Ograja vzdolž novega bazena je že narejena, prav tako pa je urejena likna ograja pred Počitniškim domom.

Če se ne motim, bo gostom na voljo tudi 15 ležišč več kot lani, ker je uprava doma v sosednji hiši okraj ceste uredila dve kurti sobe. Kopalni bazen pod kupolo bo zaslon urejen, tako da se bodo lahko starejši ljudje, ki ne bi hoteli v vse tri odprte ba-

zone, lahko kopali v zaprtem prostoru.

Kaj pa cena celodnevne oskrbe? Lani je plačal gost za celodnevno oskrbo menda pet sto dinarjev, letos bo moral primakniti še sto din. Vodstvo doma opravičuje podražitev s tem, da se je meso, s katerim gostom postrežejo dvakrat na dan, močnejše podražilo. Ob tem se mi poraja vprašanje, koliko bo stala letos oskrba v rudarskem letovišču ob morju. Lani je menda dal sindikalni odbor rudarjev v Zagorju za vsakega rudarja, ki je letoval v Crikvenici 1050 din. Letos bo nemara oskrba dražja, tako da bo dosegla enkrat večji znesek, kot ga plačajo za letovanje na Izlakeh. Sindikat rudarjev v Zagorju bi moral trezno premisliti, kako obrniti letošnja sredstva, ki jih je delavski svet rudnika namenil za letovanje rudarjev.

In še to: videti je, da se bo ponovila lanskoletna praksa, da se bodo dopustji izkoristili največ v juniju, juliju in avgustu. Nastopile bodo spet težave v proizvodnji, ki jih bo težko odstraniti. Prepričan sem, da bi bilo moč rudarje prepričati, da je letni odhodi po svoje zanimivi tudi v poznih pomladanskih mesecih, kakor tudi v zgodnje jesenskih mesecih. Na Izlake pa je menda prva skupina dopustnikov prišla šele ta teden. —(v)

Več povezave med DS in kolektivom

Tudi tokrat si najprej preberimo ugotovitve komisije za delavsko in družbeno upravljanje pri Republiškem svetu Sindikatov Slovenije, ki je lani anketirala 39 podjetij zato, da bi ugotovila sistem in metode delavskih svetov ter proučila vsebino njihovega dela. Ugotovitve ankete, ki govori o obveščanju kolektivov o delu delavskih svetov, je takšna:

»O sedaj delavskih svetov poročajo člani največ na sestankih po obratih, delovnih in oddelkih (tako ravna 14 podjetij). Skoraj v vseh podjetjih razobešajo zapisnike in sklepe sedaj delavskih svetov na oglasne deske. Kot edini način

poročanja kolektivov o razobešanju zapisnikov in sklepov sedaj delavskih svetov je le v šestih podjetjih. V enem podjetju sploh ne obveščajo kolektiva o delu delavskega sveta (vzrok ni znan). V enem podjetju ne obveščajo kolektiva, ker je ta razdeljen na pet enot. Na množičnih sindikalnih in drugih sestankih ter obnih zborih sindikalnih podružnic poročajo o delu delavskih svetov v 13 podjetjih. V teh kolektivih je bilo skupno 25 sestankov, na katerih je delavski svet poročal o svojem delu. V dveh kolektivih ne poročajo posebej, ker ves kolektiv predstavlja delavski svet. V enem podjetju obveščajo

kolektiv o delu delavskega sveta prek časopisa.

Če smo vestno prebrali te ugotovitve ankete, lahko trdimo, da je vez med delavskimi svetovi in kolektivni marsikje dokaj šibka. Čeprav je bilo anketiranih le malo podjetij, lahko trdimo, da bi nam anketa iz vseh podjetij ne pokazala kaj dosti boljše slike ali pa da je bila celo slabša. Iz doslej povedanega lahko ugotovimo, da je vez med delavskimi svetovi in kolektivni dokaj, dokaj rahla. Ali je na primer dovolj, če v podjetjih razobešajo samo zapisnike in sklepe sedaj delavskih svetov na oglasne deske? Ne. To ni dovolj, predvsem še, če upoštevamo podatke iz prvega sestanka o delu organov delavskega upravljanja, ki smo ga objavili pred nedavnim, ko je rečeno, da v 39 podjetjih dostavljajo gradivo člani delavskega sveta pred sejo le v 12 podjetjih. To pomeni, da se večina članov delavskih svetov ne more dovolj temeljito pripraviti na sejo, sklepa o razločnih, izredno važnih, organizacijsko tehničnih in gospodarsko politično pomembnih zadevah na hitro, ne da bi poprej stvari sami proučili, še manj pa, da bi silili o tem mnenja volivcev. In če dober del delavskih svetov vzdržuje vez o svojem zasedanju le prek razobešanja zapisnikov in sklepov se, potem kaj težko zve, kako so volivci sprejeli sklepe delavskega organa upravljanja.

Odveč bi bilo na dolgo in široko razkladati, zakaj smo se odločili objaviti omenjene ugotovitve. Objavljamo jih zato, da opozorimo, kako so ponekod lani napak ravnali, kako rahla je bila vez med delavskimi svetovi in volivci in da velja o teh stvareh razmisliti v tekočem letu. Vez med delavskimi svetovi in volivci naj bo trdnjša. Člani delavskih svetov naj dobijo že vnaprej gradivo za sejo, naj ga temeljito proučijo, naj izbere mnenja in predloge volivcev o stvareh, o katerih bodo razpravljali in odločali in naj po zasedanju poročajo volivcem, kaj so sklenili. Le na ta način bo namreč res vez delovni kolektiv sodeloval v upravljanju.

Dvigniti proizvodnost v kmetijstvu

Konferenca SZDL občine Brežice

»Brezliška občina ima najlepše pogoje za vsestranski razvoj kmetijske proizvodnje,« je med drugim poudaril predsednik Glavnega odbora SZDL Slovenije tov. Miha Marinko, ko je govoril na letni konferenci občinskega odbora Socialistične zveze v Brezicah, ki je bila minulo soboto dopoldne v dvorani Prosvetnega doma.

Ko je govoril o nalogah na tem področju, je nakazal obilne možnosti, ki se jih je danes moč pri tem poslužiti.

Kmetijske zadruge se še vedno premalo poslužujejo najrazličnejših kreditov. Nekatere zadruge so postale nekakšen servis za posamezne kmetovalce in zapadle v drobnjastarstvo.

Našemu kmetu je treba praktično pokazati prednosti proizvodnega sodelovanja.

Nujno je treba dvigniti proizvodnost, vzporedno z njo naj se dviga življenjska raven kmetkega prebivalstva, nikakor pa ne na račun višjih cen, kot se je to dogajalo doslej.

Razvoj kmetijstva bo osnova nadaljnjemu gospodarskemu razvoju brezliške občine. Z boljšimi uspehi v kmetijstvu bodo deni pogoji za gradnjo živilsko-predelovalnih in drugih obratov.

Vse to bo moč doseči z vztrajnim delom, brez kakršnega koli računanja na pomoč od drugih.

Končno je tov. Marinko poudaril pomembno politično nalogo organizacije Socialistične zveze v bodočnosti in pomembnost avtomobilske ceste »Bratstva in enotnosti«, ki drži skozi brezliško področje.

Poročilo občinskega odbora SZDL za leto 1957 je podal predsednik tov. Ivan Videnič.

Ta je ugotovil, da šteje zdaj SZDL brezliške komune nekaj nad 8.600 članov, ki jih združuje 22 terenskih organizacij.

Delo teh je bilo ponekod še prelobo, omejeno le na enega ali dva sestanka letno in pobiranje članarine.

Tako se zgodi, da se tu in tam pod krinko SZDL pojavljajo le posamezniki, ki so potem nosilci vsega dobrega, a tudi slabega.

Značilna pa je razgibanost terena ob občinskih in skupščinskih



KO ZASEDA DELAVSKI SVET TRBOVELJSKE ELEKTRARNE

SEMINAR ZA ČLANE DELAVSKEGA SVETA V SIT

Prejšnji teden so v Strojni tovarni v Trbovljah zaključili seminar za vse člane novega delavskega sveta. Seminar je trajal tri dni, in sicer v prvih dveh dneh samo dopoldne, zadnji dan pa tudi popoldne.

Vsa predavanja so bila zanimiva ter si tečajniki oz. člani delavskega sveta zelo še več takih predavanj. Prav bi bilo, da bi podobne seminarje priredili tudi v ostalih podjetjih. —ar

NAŠ KOMENTAR

Vojaški udar v Alžiru

Medtem ko je Pfilimin, voditelj ljudskih republikancev (francoskega katoliškega gibanja) sestavljal petindvajseto povojno francosko vlado, se je alžirsko vprašanje zaostriло do skrajnosti. Pfilimin je namreč pred parlamentom dejal, da bo treba previdno polskati kredite za »vojne operacije v Alžiriji« in sicer zato, da bi se ognili gospodarski katastrofi, toda svojo vlado je pripravil z bolj ali manj odkrito mislijo, da »bo v določenem trenutku le treba začeti pogajanja z uporniki voditelji, da bi ustavili štiriletno vojno in utrdili bodoče odnose med Francijo in Alžirijo.« To je izbrlo sodo dno.

V Alžirju so skrajni kolonialistični elementi vdrl v glavni stan ministra rezidenta Lacosta in se v njem zabarikadirali. Začeli so del arhiva in pohištva, preostali del pa zmetali na ulice. Medtem so Francozi v Alžiriji začeli generalno protestno stavko. Nekaj ur kasneje je poveljnik francoskih padalcev v Alžiriji, skrajni kolonialist general Massu sporočil, da je bil ustanovljen »Komite nacionalne rešitve v Alžiriji«. Predsednik tega komiteja general Massu je poslal poslanca predsedniku francoske republike Cotyju in zahteval sestavo »vlade nacionalne rešitve«, ki se bo pobrignila, da bo Alžirija ostala francoska. »Dejal je, da komite ne bo zapustil upravnega posloplja v mestu Alžirju, dokler ne bo v Parizu sestavljena tako imenovana »vlada nacionalne rešitve.« Kmalu potem je vrhovni poveljnik francoskih sil general Salan izjavil, da podpira

živ predsednika vlade Pfilimina vojski in prebivalcem v Franciji in Alžiriji, naj ostane zvesta zakoniti vladi v Parizu.

V Parizu so uveljavili poljejske ukrepe. Po uradnih podatkih so aretirali nad 130 ljudi, v glavnem voditelje skrajnih desničarskih skupin pa tudi več višjih oficirjev in jih obtožili, da so organizirali zaroto proti republiki. Policia je zaplenila precej dokumentov, ki kažejo, da so vojaški udar v Alžiriji pripravili v Parizu in da so ga hoteli razširiti tudi na Francijo tako, da bi aretirali predsednika republike. V zaroto sta neposredno zapletena dva degolistična poslanca, dosedanja obrambni minister Chaban Delmas in bivši rezident v Alžiriji Jacques Soustelle, ki sta zdaj v hišnem zaporu in so tudi proti njima uvedli preiskavo. Ker sta skušala pobegniti v Alžirijo, je policija prepovedala vsem poslancom zapustiti glavno mesto, če nimajo posebnega dovoljenja.

Massujev komite pa še vedno noče zapustiti upravnega posloplja v Alžirju. General Massu se sklicuje na vrhovnega poveljnika generala Salana, češ, da je on odgovoren za vzdrževanje reda v Alžiriji, da njemu pripada vsa oblast, ker je »posebej vlad«.

Francozi so šele iz časopisov zvedeli o dramatičnih dogodkih v minuli noči. Časniki so podrobno poročali o burni razpravi v parlamentu, o prevratu v Alžiriji in tudi o neuspelem državnem udaru v Parizu. Dogodkov pa niso komentirali, kajti kriza se še razvija in še ni gotovo, kakšen bo njen konec. »Humanité« je objavil proglas politbiroja partije delavcem in republikancem, ki jih poziva na obrambo republike. Francoske sindikalne centre pa so pozvala svoje članstvo na »skrajno budnost in pripravljenost, da vsak čas stopi v obrambo delavskih svobod in republikanske zakonitosti.«

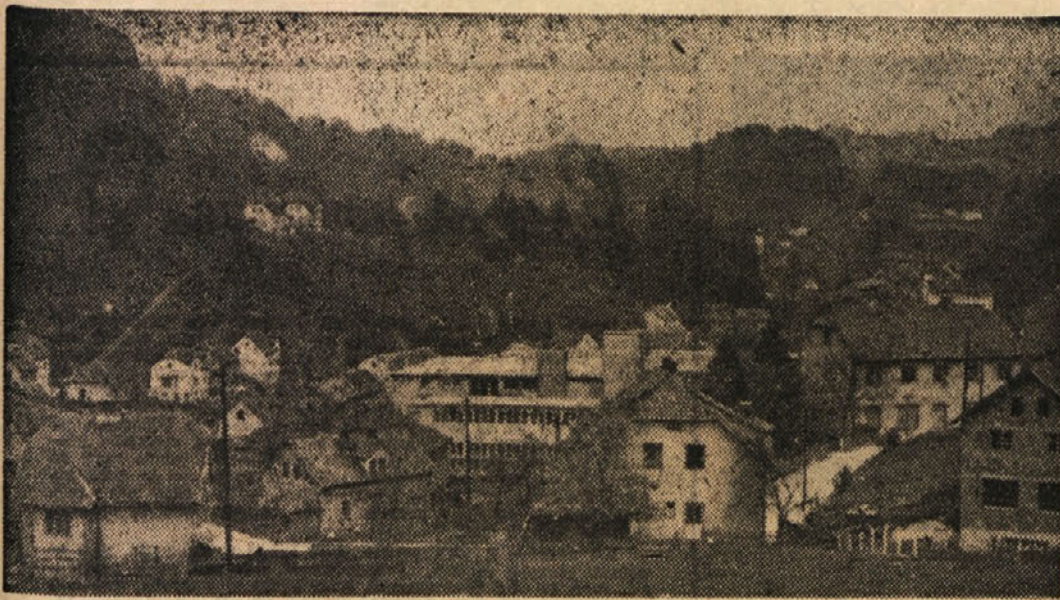
Francoški tisk tudi poroča, da so trije desničarski ministri zapustili vlado. Socialisti pa so medtem sklenili, da bodo sodelovali v vladi. Spritko taknega položaja čakajo novo francosko vlado izredno važni in težavni problemi. Najhušji je — neuspeh alžirske politike dosedanjih francoskih vlad, ki ga je bilo že dalj časa čutiti zlasti na finančnem, gospodarskem in diplomatskem področju in ki je tudi povzročil najhušjo povojno politično krizo v Franciji. Mir v Alžiriji ob upoštevanju upravičenih težanj alžirskega naroda je edino zdravilo, ki bi odpravilo Francijo.

POZDRAV POMLADI V LESKOVCU

Pretekli petek so proslavljali pionirji iz občine Videm-Krško v okviru prireditve dneva mladosti dan pomladi.

Iz vseh bližnjih šol so se zbrali na leskovski gmajni, kjer so razen kulturnega sporeda izvedli tudi razna športna tekmovanja.

Najbolj bošta ostala pionirjem v spominu Starša Zima in Zelena Jurja. Iz gozda je prišla skupina pionirjev, ki so predstavljali Zelenega Jurja in obkrožilo Starša Zimo, ki je bila narejena iz cunj in alame. Slovo od zime je bilo zelo burno, ko so začeli lutko, ki je gorela z močnim plamenom in zadimila vse okolič. Okrog 1.500 pionirjev se je poslovilo od zime. Po razpisovanju so pionirji oddali in sprejeli Starše mladosti in se skupno oddolžili rojstnemu dnevu tovariša Tita. —j



POGLED NA DEL TOPIC V ZAGORJU Z DRUGE STRANI. NA SLIKI VIDITE TUDI TOVARNICO VARNOSTI. IN STANOVANJSKE HIŠICE ZASEBNIH GRADITELEEV

PRED SEDEMNAJSTIMI LETI

UDELEŽENEC PRVE KONFERENCE POSAVSKIH KOMUNISTOV V PENKU MED ROŽNIM IN BREZNICO
PRIFOVEDUJE...

Tovariš Karel Šterban, predsednik občinskega ljudskega odbora Senove, je eden izmed redkih predvojnih članov Partije, ki so sodelovali na I. konferenci komunistov Posavskega, ki je bila v Penku, kraju med Rožnim in Breznico ob reki Savi, 5. maja 1941. leta.

V času, ko naša Zveza komunistov slavi vrsto uspešnih akcij v narodni revoluciji in socialistični preobrazbi družbe, je prav, če se spomnimo prvih začetnikov naše splošne ljudske vstaje. Med te začetnike, ki so s uspehom pripomogli neti ožnji za izbruh naše vseljudske vstaje, sodi tudi ta konferenca in njeni udeleženci.

Tovariš Šterban pripoveduje o tem takole:

Takrat sem rudaril v senovskem rudniku. Ob svoji poklici zaposlitvi, ki mi je vzela precejšnjo del časa, ker sem se po težkem delu v jami moral tudi spočiti, sem pretežen del svojega prostega časa posvetil partijsko-političnemu delu, ki je bilo tiste čase težavno in nevarno. Imeli smo svojo partijsko organizacijo, celico, za teren Senovo-Breznica, v kateri sem bil sekretar.

Okupator, ki se je že zasilal tudi v tem rudarskem kraju, je preko svojih zaupnih ljudi vohal za nami in je bilo naše delo vse bolj oteženo. Vendar smo kljub poostreni kontroli in zasledovanju opravljali vse naloge, ki so nam jih postavili višji partijski forumi.

Ena izmed teh nalog je bila tudi organizacija konference komunistov v Posavju, ki naj bi bila v začetku maja 1941. O tej važni nalogi sem svedel direktno od Slavka Slandra, poznejšega narodnega heroja. Tovariš Slander je bil po nalogu CK Partije odgovoren za ta predel. Šhajala sva se v gostilniškem lokalu na Senovem, kjer sem dobil podrobnejša navodila glede ostalih udeležencev, komunistov z našega terena, ki sem jih moral čimprej obvestiti.

Naslednjega dne, to je 5. maja, sva skupaj s tovarišem Slandrom odšla proti kraju, kjer je bila konferenca. Da bi se delegati o. udeleženci konference med sabo laže spoznali, smo si za gumbično suknjico zatakali rdečo rožo. Tako je bilo namreč dogovorjeno.

Penk je kraj ob bregu Save, med vasico Rožno in današnje Breznico. Precej osamljeno mesto, nalašč pripravno za tako sestanko, ki nudi dovolj krija pred sovražnikom. Če pri povozu, blizu broda na Savi v Breznici, je bila prva naša straža. To je opravljal Hlebec, zaveden breznikiški komunist, ki je pozneje padel v boju za osvoboditev našega ljudstva.

Na jasi, obkroženi s gostim grmljem, je bilo še zbrano precej tovarštev. Prihajali pa so vedno novi iz raznih smeri — iz Krškega, Vidma, Sevnice, Brežic, Dobove, Senovega, Breznice in še od drugod.

Kolikor se spominjam, je bilo z našega terena in bližnjih tamkaj lepo število članov Partije, med njimi: tovariš Jerič, Tratar, Omerzu, Sinkovič, Hlaj, Zidar, Salmič, oba Hlebca, tovarišica Kovačeva in še vrsta drugih, od katerih za vse nisem vedel imena. Vse pa nas je povezovala skupna naloga: bojevati se za pravice in svobodo našega ljudstva.

Zbralo se nas je okrog trideset udeležencev. Konferenco je začel tovariš Slander. Najprej je orisal politični položaj v svetu in pri nas, nato pa poročal o ustanovitvi OF, o naraščajočem osvobodilnem gibanju in odporu, ki ga okupatorju nudijo najzvestejši sinovi naše domovine, tako pri nas na Slovenskem kakor tudi ostali jugoslovanski narodi.

Na tej konferenci smo prejeli podrobnejša navodila, ki so se nanašala na sklepe CK v zvezi s pripravljanjem na oborožen odpor proti okupatorju, ki se je že pričel. Dobili smo naloge glede zbiranja orožja, municije, hrane in obleke za naše prve borbe, glede ustanavljanja bojnih trojk, ki naj pričnejo delovati. Iz njegovega govora smo povzeli, da je samo še vprašanje dneva in ure, ko naj se prične vsesplošna ljudska vstaja za svobodo.

Enodušno smo potrdili vse sklepe in naloge, ki jih je pri nesel tovariš Slander, seznanili smo se tudi z izkušnjami na ostalih področjih ter prevzeli razne zadolžitve.

Na tej konferenci, ki je dala močan pečat nadaljnjemu razvoju ljudske vstaje in odpora na tem delu Posavske, je bil tako rekoč postavljen temelj za nadaljnje delo komunistov ter vseh zavednih sinov in hčera na tem predelu slovenske domovine.



BRIGADA ODHAJA NA DELO NA AVTOCESTI

Sprejeli smo tudi sklep o ustanovitvi Posavskega okrežja, oziroma ga potrdili.

Udeleženci konference smo se še tistega dne razšli. Vsak posameznik je odšel na svoj teren nove, dragocene napotke za nadaljnje delo, nove, krepke postavljene naloge našega vodstva — CK KP Slovenije, ki je nakazalo še bolj organizirane oblike dela ne samo komunistov, temveč celotnega narodnoosvobodilnega gibanja ljudskih množic.

Konferenca je naznanila začetek ljudske vstaje v Posavju. Oborožen odpor in boj s sovražnikom se je pričel, naraščalo je članstvo OF, organizirali so se pričele trojke, začeli smo s poudarjenimi močmi z zbiranjem orožja in vsega potrebnega za prve borbe. Ustanavljale so se prve enote partizanov. Z naslednjim mesecem je zlelela v srak železniška proga pri Vidmu. Akcije so se pričele.

Tovariš Šterban je te dogodke znova obudil v svojem spominu. Te dogodke bo za vedno ohranil v spominu, saj so dragoceni sklepi te konference obrodili dober sad med našim zavednim delovnim in kmečkim ljudstvom, našli so plodna tla za razvoj našega osvobodilnega gibanja, ki nam je prineslo svobodo.

Mnogi udeleženci te konference so v osvobodilnem gibanju padli, niso dočakali svobode, za katero so se bojevali. Tisti pa, ki so našo borbo preživeli, se radi spominjajo težkih in trdih začetkov, iz katerih se je rodila naša svoboda, novo, lepše življenje našega ljudstva.

ŠTIRIKRAT UDARNA

Pred dobrima dvema mesecema. Sami mladi obrabi. Trebnje na Dolenjskem. Mladost dveh med seboj oddaljenih krajev — Trbovelj in Gorice — se je začela zivati v en sam radosten klic: »Dobro jutro, mi smo tu!« Tem prvica brigadirjem ni bilo lahko. Brigadirji so pod težkim razmeram začeli s pripravljalni deli. Naši brigadirji so tako do 1. aprila — do začetka dela na trasi — postavili pet stanovanjskih barakov, umivalnice, kuhinje, ambulanto in uredili vodovod v dolžini 700 metrov. Brigadirji in brigadirke pa so pomagali tudi graditi naselje v Lukovcu. Prav tako so prestavili telefonske drogeve v dolžini 11 kilometrov vse do Karteljevega.

Ko se je tudi pričelo tekmovalno prehodno zastavico, so se fantje in dekleta poštno zagrizli v dolensko zemljo. Košček za kosčkom, lopata za lopato, pa je kubič. Počasi se je začela spreminjati podoba blatnih tal Dolenjske, Blatnih tal Trebnjske, Danes nekaj, jutri več. Čez mesec vse.

Nepopoln je bilo bitje, čeprav je najprej vreme, odličnih brigadirjev in brigadirke ni manjkalo. Brigadirji in brigadirke iz naših mladinskih delovne brigade »Miha Marinka« trboveljsko - gorškega okraja se bodo še nekaj časa spominjali 17-letnega Franca Hendija iz Zagorja, Silve Jug iz Gorice in Justine Ban iz Trbovelj, ki so se že kar v prvem mesecu najbolje izkazali. In kako so se počutili naši prvi brigadirji? Najbolje, da kar prebrat dopisnico, ki jo je napisal brigadir Jože Novak bratu: »Imam se odlično, počutim se prav tako in lahko ti je žal, da tudi ti nisi šel z menoj v brigado. Delamo šest ur, nato beremo, igramo šah, se veselimo in spoznavamo med seboj.« Tako kot Jože Novak pripoveduje prav vsi. Do malega kurirka Frančka Behtna iz Ljaka nad Zagorjem. Ko se je zvečer kljub utrujenosti vrlo na desek desetine brigadirjev in brigadirke, se je tudi mail Franček razvnel pri plesu tako, da kar ni mogli nehati.

Sestavek o brigadi ne bi bil popoln, če ne bi povprašali za mnenje, oziroma za vtise tudi nekoga iz štaba. Poiskali smo hamestnika komandanta mladinske delovne brigade »Miha Marinka«, tovariša Toma Govejške. Takoj je povedal, da je nad vse zadovoljen, da je bila trboveljsko-gorška brigada med redkimi brigadami, ki so bile kar štirikrat razglašene za udarne brigade. Brigadirji in brigadirke so to priznanje zaslužili.

Ob sklopu se je brigadirji kar težko ločili. Bil so iskreni, odkritostni in pripravljeni pomagati drug drugemu, če je bilo to morda potrebno. Pa tudi sicer so se vedno izkazali. Tako tudi 24. mar-

NAMESTNIK KOMANDANTA BRIGADE TOMO GOVEJŠEK

Brigadirji in brigadirke so pošteno zgrabili za delo. Saj so morali v 15 dneh opraviti vsa tista dela, ki bi jih sicer delali trideset dni. Niso obupali. In uspeli so. V kroniki trboveljsko-gorške brigade pa bodo ostala zapisana imena najboljših brigadirjev, Franca Hendija (po mnenju tovariša Toma najboljši brigadir) iz Zagorja, Cvetka Zbogar iz Anhova, Stanka Granka iz Zagorja, Emila Krajnika iz Ajdovščine in Pepce Zole s Senovega.

Razgovorjal sem se z brigadirji te brigade. Prav vsi so mi zatrjevali, da bomo tudi sedaj doma aktivno delali v mladinski organizaciji. Nekaj pa mi jih je celo izrazilo željo, da bi bilo dobro, če bi šli brigadirji po šolah in pripravili učence svoje vtise iz življenja na avtomobilski cesti. Ne bi bilo napak. Dejali so mi še, da bodo tudi še v prihodnje pokazali tako pripravljenost za delo kot doslej. Prav je tako. Narod, ki ima tako mladino, je prav lahko ponosen na njo. Tako tudi mi. Bravo, brigadirji in brigadirke! Bravo, z vašim pozdravom — brigadirskim pozdravom — Ho-ruke!

M. LIPOVSEK

Plenum občinskega komiteja ZK v Zagorju

Konkretizirati napotke VII. kongresa

osvojitve duha programa in sklepov tudi spoznavanje možnosti da se izognejo raznim napakam, hkrati pa je to močno in zanesljivo vodilo sredstvo pri delu in boju članov Zveze za ostvareitev socializma v naši deželi in boju za mir in mednarodno sodelovanje.

Tudi plenum občinskega komiteja ZK v Zagorju je v tem duhu začel svoje delo. Ko je sekretar občinskega komiteja ZK tov. Bregar začel plenum, je poudaril, da stoji pred zagorskim komunisti tolikšne naloge, da bo treba, da bo vsak posameznik čutil, da je dolžan te svoje naloge vestno izpolnjevati. Predvsem je plenum, potem ko je delegat Zagorja na VII. kongresu tov. Forte podal kratek posnetek kongresa, zlasti referat in misli tov. Tita, poudaril, da gradiva in celokupnega dela kongresa ne bo moč obdelovati kampanjsko, pač pa da bo kongres, se pravi njegovo delo, stalen spremljevalec pri delu zagorskih komunistov. Še prav posebno bo važno, da se komunisti ne bodo zgolj seznanjali z delom kongresa, marveč da bodo konkretizirali vsebino kongresa v svojem vsakdanjem delu. To pomeni, da bo moč delati v duhu in smernicah kongresa le, če bodo vsi komunisti v celoti seznanjeni, in kot je dejal tov. Tito, oboroženi s sklepi in vsebino kongresa.

ne. Če bodo komunisti nosilci in uresničevalci smernic kongresa, če bodo člani ZK vsak na svojem mestu znali delati v duhu VII. kongresa, ne bo problema, ki bi ga ne bilo moč zadovoljivo rešiti.

Nedeljska občinska konferenca ZK pa ima še drug namen. Ze na prvi letošnji konferenci ZK je bilo rečeno, da se bo treba v bližnji prihodnosti vnovič sniti in pregledati opravljeno delo na vseh področjih družbenega življenja zagorske občine. Pregled dela sicer še ne bo mogel podati dejanske podobe vseh opravljenih nalog, lahko pa bo komuniste oborožil s spoznanjem, na katerem področju so dobro, na katerem pa slabo opravili svoje dolžnosti. In kaj je boljšega za uresničevanje bodočih dolžnosti kot gradivo nedavne kongresa, ki je nakazal razvojno pot na prav vseh področjih našega družbenega življenja.

Ni dvoma, da bo ta konferenca oborožila zagorske komuniste za pot naprej, za uresničevanje celokupnega programa, ki si ga je po našem mnenju zelo jasno začrtal občinski komite Zveze komunistov na podlagi sklepov in smernic VII. kongresa Zveze komunistov Jugoslavije.

M. V.

POHOD ŠLANDROVCEV V SVOBODO

(Nadaljevanje)
Po triurnem maršu so Slandrovci prispeli na nove položaje: štab brigade se je s prvim bataljonom nastanil v Znojilah, drugi je ostal na Zalokah, tretji bataljon pa se je povzpela na Križe.

Podnevi je bila izvedena reorganizacija brigade, tako da so imeli vsi bataljoni enako število novincev. Skupno je brigada štela 738 mož, ki so bili vsi moderno oboroženi in dobro opremljeni.

Osmega maja popoldne je bila brigada pripravljena na bojni pohod proti Ljubljani. Toda prav tedaj je iz štaba XIV. udarne divizije prispela depeša, da naj s pospešenim maršem usmeri svoj pohod skozi Gornjo Savinjsko dolino na Koroško.

Pod noč se je dolga kolona že vijugala po pobočju Čemšeniške planine, pri Trojanah prekoračila cesto, nato pa prečkala Motišnico in čez Slape odrinila v Gornjo Savinjsko dolino.

Med napornim pohodom, zgodaj jutraj, pa so obveščevalci prinesli preradostno novico, da je vojne konec. Navdušeni borci so kar prekipevali od veselja in sreče, se objemali, peli in vriškali, nato pa razvili zastavo, izstopili iz gozda na planjavo ter ob taktni harmoniki in s pesmijo na ustih odkorakali v Savinjsko dolino. Izobesene zastave na hišah in z zelenjem okrašen domovi so govorili, da je vendarle zasijala svoboda zaslužnemu ljudstvu.

V sredo, 9. maja, ob treh popoldne je brigada po osemnajsturnem pohodu prispela v Radmirje. Toda tam ni bilo časa za počitek. Od Celja sem so se namreč valile nepregledne kolone nemškega vojaštva, ki si je po vseh razpoložljivih poteh utiralo pot na Koroško.

Prav tedaj se je Radmirju približalo 45 kamionov Nemcev. Vodstvo brigade ni pomišljalo. Vsa brigada je odšla na položaj, zaustavila nemško avtomobilsko kolono in jo brez pogajanj začela razoroževati. Vojaki se niso branili oddati orožje, oficirji pa so se upirali, češ da imajo po mednarodnem pravu pravico zadržati pištole. Tem so Slandrovci odgovorjali, da tudi Nemci niso pustili orožja partizanskim poveljnikom, če so kate-rega ušli.

Iz smeri Celja so znova prihajale kolone nemških vojakov, peš in z motornimi vozili. Med njimi je naša patrila zajela tudi nemškega majorja, ki je imel s seboj pismo komandanta balkanske Heeresgruppe, generala von Lehra. V pismu je ta izrazil željo, da bi se razgovarjal s predstavnikom Titove vojske zaradi umika svojih čet.

Komisar XIV. divizije Janošek je določil mesto sestanka Letuš. Nemški general je predlog sprejel. Najprej je von Lehr predstavil Janušku svoje generale, nato pa poudaril, da je na umiku s 300.000 vojakov in da je pripravljen izročiti našim četam nekaj orožja pod pogojem, da mu omogočimo prost umik njegove vojske na Koroško.

Tovariš Janušek v to seveda ni privolil, ker je Nemčija pač kapitulirala in je jasno, da mora nemška vojska položiti orožje. Ker se nista mogla sporazumeti, je general von Lehr končno ustavil umikanje svojih divizij in se z Januškom odpeljal v Topolšico, kjer je bil v štabu IV. operativne cone podpisan sporazum o kapitulaciji celotne balkanske Heeresgruppe in predaji orožja našim brigadam.

Vse sovražnike, ki so se hoteli prebiti skozi radmirsko vozlišče v Logarsko dolino in od tam čez Karavanke na Koroško, so Slandrovci z odličnim nastopom razorožili in kot ujetnike — bilo jih je 2.170 — poslali v ujetniško taborišče komande mesta Ljubna.

JOŽE ŠTOK-KOROTAN

Enote nemške balkanske armade pa niso upoštevale pismenega dogovora von Lehra s štabom cone. Vsi sovražniki niso hoteli položiti orožja. Glavni kanal za umik je še vedno tekli skozi Spodnjo Savinjsko dolino in dalje skozi Soštanj proti Črni in po dolini proti Dravogradu.

V Gornji Savinjski dolini so bile razorožene vse tam skozi umikajoče se nemške sile. Brigada se je že tudi odpočila. Preskrbela si je prevozna sredstva in se pripravila za nadaljnji pohod. Toda najbližja pot na Koroško, cesta Soštanj-Dravograd oz. Soštanj-Črna, je bila tako zabasana z umikajočim se sovražnim vojaštvom, da je bila malone neprehodna vsaj za motorizacijo.

Zato je dobila brigada novo povelje, da spričo spremenjenih razmer zavije na Koroško skozi Celje, Maribor in Dravograd. Po tej poti naj bi prehitela umikajočo se nemško balkansko armado ter pomagala XIV. udarni diviziji na Koroškem zajeti to velikansko reko vojaštva, ki se je hotela čez Stajersko prebiti v Avstrijo.

Desetega maja popoldne se je brigada z zaplenjenimi kamioni že odpravljala proti Celju. Ta vožnja je bila novo doživljaje za Slandrovce, kajti do tedaj, razen po kapitulaciji Italije na Dolenjskem, še niso nikdar odšli na pot z motornimi vozili.

Partizanski šoferji so vozili kar dobro. Toda avtomobilska kolona se je morala že v Mozirju ustaviti. Srečala je novo kolono Nemcev, ki so ob novici, da je Nemčija brezpogojno kapitulirala, že v Celju položili orožje, niso pa hoteli postati vojni ujetniki. Zato so jih borci prvega bataljona obkrožili in izročili vsaki narodni zaščiti, ki jih je odvedla v taborišče na Ljubno.

Na svoji poti v Celje je brigadna kolona srečavala dolge črede Nemcev, ki so se valile od Celja proti Soštanju. Še vedno oboroženi Nemci so

se ponekod tako zgnešli na kup, da se je brigada morala ustaviti in počakati, da se je voz razredčil in se je odprla pot. Brigada je spotoma zajela nad 3.000 nemških vojakov in jih izročila vaškim enotam narodne zaščite in organom narodne obrambe, da so jih odvedli v ujetniška taborišča. Izročila jim je tudi ves vojni plen, in sicer: 40 težkih topov, 200 motornih vozil, 600 konj ter več voz streliva in druge opreme.

Med vožnjo pa je brigadno vodstvo prejelo od štaba XIV. udarne divizije dopolnilno nalogo, naj spotoma zasede celjsko vozlišče in se tam drži toliko časa, dokler ne bo Celja zasedla kakšna druga enota Jugoslovanske armade.

Naj omenim, da so Slandrovci med pohodom po Savinjski dolini srečavali več nemških in ustaških kolon dobro oborožene pehote, ki jih niso utegnili razorožiti, kajti morali so čim hitreje v Celje. Pa tudi sicer esesovci in ustaši za vruga niso hoteli položiti orožja, češ da bodo to storili na Koroškem in se vdali angloameriškim četam. Bili so trmasto samozavestni, ko da ni še konec druge svetovne vojne.

Pri Celju je ljudstvo planilo na cesto, ustavilo avtomobilsko kolono, pozdravljalo hrabre borce, jih obmetavalo s cvetjem in zelenjem ter jim prineslo jedi in pijačo. Toda Slandrovci niso imeli časa za proslavljanje zmage z veselimi Savinjsčani, kajti vendar jih je priganjala naloga čimprej priti v Celje.

Ob pol petih popoldne je brigada ob velikem navdušenju meščanov prispela v Celje. Mesto je bilo še vedno polno sovražnega vojaštva. Celje je bilo tedaj nekakšna prehodna baza premagane vojske, ki je na svojem umiku na Koroško počivala in uganjala razna nasilstva. V mestu se je brigada takoj utrdila z naslednjim razporedom: štab s specialnim vodom v mestnem magistratu, prvi bataljon v bivšem Sokolskem domu, drugi in tretji bataljon pa v vojašnici na Mariborski cesti.

Po vselitvi v določene objekte so se okrepile čete napotile v zasede v okolici Celja, na ceste v Teharje, Bukovžlak, Skofjo vas in proti Laškemu. Okrepljen vod je stražil železniško postajo, druge čete pa so bile določene za razoroževanje sovražnega vojaštva in za vzdrževanje reda v mestu.

Vsi Slandrovci, tudi borci v zasedah, so imeli podnevi in ponoči polne roke dela. Njihova stalna zaposlitev je bila: razorožitev Nemcev, hrvaških domobrancev, ustašev, četnikov, Kozakov, Italijanov in drugih vojakov krvave bratovščine, ki so pripadali elitni 7. esesovski diviziji »Prinz Eugen«, diviziji »Teufel« ter 91. nemškemu korpusu. Na mnogih krajih so rasli kupi zaplenjenega orožja, lahkega in težkega, razna vojna oprema, kakršne borbe še poznali niso; vozil je bilo celo polje, še več pa ujetnikov. Mnogo dela je bilo tudi s spravljanjem plena v vojašnice in druga skladišča, ki jih je organizirala komanda mesta Celja.

(Nadaljevanje prihodnjim)

Halo, 91

V zadnji številki beremo o razpustitvi okraja Trbovlje. Zanimaj nas, kaj bo s priljubljenim in razširjenim glasilom »Zasavski tednik«? — M. J. Brežice.

Se naprej vas bo razveseljeval!

Radoveden sem, koliko stane roller NSU »Prima«, koliko goriva porabi na 100 km. Zanimaj me tudi, kje bi ga lahko kupil? D. P. Sevnica št. 29.

290.000 din, 3 do 3,5 litra bencina, zaradi nakupa pa se posanimajte pri zastopniku »Prestina« iz Vogosca pri Savelju, v Ljubljani.

Zanimaj me, koliko morajo biti stari otroci, ki bodo šli letos na počitnice v Avstrijo. Ali je pri tem pomemben tudi uspeh v šoli? — L. P. Sevnica.

Stari morajo biti 11 do 15 let, seveda pa tudi dobri učenci.

Zakaj so že nekaj tednov izostali v vašem listu radijski programi?

Zaradi tehničnih težav. V bodoče bomo spet redno objavljali »Radio v tem tednu«.

Nepozabni trenutki v Sevnici

Prejšnjo nedeljo je imela mladinska organizacija v sevnici Koprarni svoj praznik, ki ga mladina ne bo pozabila.

Na slovesen način je sprejela več mladincev v svojo organizacijo in jim hkrati podelila mladinske izkaznice. Pred sprejemom je spregovoril o pomenu mladinske organizacije, njenih nalogah, dolžnostih in pravicah sekretar občinskega komiteja LMS Sevnica tov. Jože Černuš, član komiteja tov. Vili Osopek pa je na kratko orisal zgodovino mladinskega gibanja in njegov razvoj v stari Jugoslaviji in danes. Mladinske knjižnice je razdelil vsem novospregjetim članom član OK LMS Trbovlje in jim obenem prisrčno čestital.

Razen sprejema mladincev in mladincem v LMS je mladinska organizacija ustanovila tudi klub mladih pozivateljev, ki bo mladince v tovarni pogostil vsakega po poznejše samostojno delo. Spodobni pa bodo za tako delo šamprej, če bomo mladince in mladinke že sedaj vključevali v družbene organe, v delavski svet, upravni odbor itd. O pomenu kluba in o njegovih nalogah pa je spregovoril predstavnik kluba mladih proizvajalcev iz tovarne celuloze Videm - Krško Klub je nadalje sprejel načrt dela, ki ga bo mladina v povezavi s podjetjem in vseh organizacij začela izvrševati.

Po končanem slovesnem delu sestanka je sledila družabna zabava, na katero smo povabili tudi mladinske brigadirje, ki so se rav-

no takrat pripeljali iz brigade v Sevnico. Mladina je brigadirje navdušeno pozdravila in jih povabila medse, nato pa so se vsi skupaj prisrčno razgovarjali. Brigadirje gorško-trbovlske brigade so nam povedali marsikaj iz svojega brigadirskega življenja.

Nekega brigadirja sem vprašal, zakaj imajo vsi tako solzne oči. Dobil sem kratek odgovor: »Težko se je posloviti od prijateljev — brigadirjev, ki smo bili vsi kot eden in eden kot vsi«.

Preden so se od nas poslovili, so nas pozdravili s brigadirskim pozdravom. M. M.



Predaja štafetne palice v Somboru

Velike posledice majhne tatvine

Baker je kot surovina za industrijo zelo cenjena kovina in je na našem tržišču prijem veliko povpraševanje. Tudi star baker se dobro proda. To vedo zlasti nekatere, ki hočejo na lahek način priti do denarja in trgajo in odnašajo bakrene ozemljitvene vrvi iz električnih naprav ter jih prodajajo »odpadu«. S tem se ne dela škoda le podjetju, ki je dolžno svoje električne naprave vzdrževati tako, da redno prenašajo električno energijo, in mora odtrgano in odnešeno žico zamenjati

z novo, ampak je s tem močno zmanjšana varnost vsega električnega voda in transformatorske postaje, ki ji je odnešena ozemljitvena vrv služila. Dvomimo, da bi tak, ki je ukradel nekaj metrov te žice zato, da bi dobil pri »odpadu« zanj nekaj stočkov, hotel bil kriv smrti svojega bližnjega in postati še ubijalec.

Ozemljitvena bakrena alu pa tu di pocinkana železna vrv, žica ali trak je montirana na svoje mesto, da služi svojemu namenu, in ta namen je, da vse prenapetosti, ki nastanejo pri raznih defektih na električnih napravah, ob udaru strele, ob bliskanju in podobno, odvede v zemljo in te prenapetosti napravi nemehvarne. Sicer bi vsa ta prevelika množica elektrike stekla po žicah v hiše, kjer bi pregorele vse žarnice, vsi radioparati in druge električne priprave, ki se jih ljudje poslužujejo. Gospodinjstvo in gospodarstvo, večje podjetnosti, ali po domače večje množine elektrike, ki nastanejo ob udaru strele, so nevarne tudi ljudem in živalim, če pridejo po neozemljenih vodih v hiše ali hleve. Zgodilo se je že, da so zaradi tega gorele tudi hiše in gospodarska poslopja.

V opomin vsem tistim, ki bi si z bakreno žico hoteli pridobiti nekaj denarja, poudarjamo še enkrat, da žica, ki je napeljana po električnih drogih in speljana v zemljo služi zelo važnemu namenu ter ščiti delavce, ki delajo na električnih napravah, ljudi, ki imajo elektriko napeljano v svoji hiši in gospodinjstvu, pred njihovo premoženje. Zaradi izredne važnosti teh ozemljitev imajo strokovnjaki mnogo sčrbi in odgovornosti ter morajo na-

tanko ugotoviti, kje naj namesti in kako naj se napravi, da bodo v polni meri služile svojem namenu. Če opazijo, da je ozemljitvena vrv, žica in trak pretrgan ali drugače poškodovan, in sploh vse poškodbe, ki jih opazijo na električnih napravah in pomagajo take škodljivce izslediti, da se primerno počasi in kaznujejo.

Boljšje je torej denar pošteno zaslužiti, kot pa s tatvino, ki razmeroma »malo vrže«, izpostavlja prebivalce in svoje al sosede vasi v nevarnost, da jim ob prvi nevihti pogori hiša, ali morda celo koga ubije od njih.

V zvezi s tem naprošamo vse državljane, da v lastnem interesu takoj obvestijo najbližjega monterja, če opazijo, da je ozemljitvena vrv, žica in trak pretrgan ali drugače poškodovan, in sploh vse poškodbe, ki jih opazijo na električnih napravah in pomagajo take škodljivce izslediti, da se primerno počasi in kaznujejo.

Prigovorili bi tudi vsem poslovalcem »Odpadek in vsem podjetjem, ki zbirajo in odkupujejo odpadni material, da so pri nakupu bakra, aluminija itd. sumljivega izvora bolj previdni. Sodila pa bi morala take tatvine obravnavati kot poskus uboja ali požiga in ne samo kot tatvino. Vsekakor pa bi bilo treba krivce ostro kaznovati, da bi se tak primer, ki so postali zadnje čase pogostni, omejili.

Elektrika je torej lahko zelo nevarna, čeprav imamo od nje velike koristi, in kadar ne pozna nih nih pot in zakonov, naj pusti, da vse električne naprave pri miru, da ne bo izpostavljen nevarnosti sebe in drugih.

»ELEKTRO-KRŠKO. Videm-Krško

Pečice pripovedujejo

Dragi bralci mojih pripovedi. Zadnjič sem vam pozabili povedati, da sem bil tudi jaz na avtomobilskih dirkah na prosti dimnik — Katarina. Stal sem na hričku nad pavilonom in gledal, kako so privlačili senci, točili pilo in kuhali kranjske klobase. V eni posodi so imeli čisto vodo za izpiranje kozarec, v isti vodi pa so si tam zaposleni umivali roke. Ko pa je bila voda že dovolj gosta in umazana, pa so jo enostavno zlili v kotel in kuhali v njej kranjske klobase. Pa tudi kuhali so jih zelo malomarno. Sami vrli so jih v kotel, nato pa še prodajali. Vse to pa se je dogajalo na križišču pri Marku. Vsem tistim, ki so tam prodajali, svetujem, da imajo v prihodnje več razumevanja in sočutja tudi do drugih ljudi.

Ko sem se s dirk vračal spet nazaj v Trbovlje, me je ustavil starejši možak. Pripovedoval, oziroma bolj povedano: tožil je nad poslovanjem trbovlskega konjaka. Povedal mi je, da poteka domov odpadke v posodah, le-žijo še ti dan, dva ali pa še dlje kar na prostem. Nima pravih jame, da bi odpadke takoj pokopal. To verjetno ni najbolje urejeno, predvsem kar zadeva higieno. Pa tudi sicer pokopava konjak zelo malomarno, saj se večkrat zgodi, da psi razkopajo zemljo in potem vlačijo mrhovino tam okrog. Prav bi bilo, da se občinska sanitarna inspekcija za to malo posanima.

Ob prvomajskih praznikih so imeli veselje v Krškem. Se posebej sklekamo to po lepiku, ki je vabi na rajanje in na katerem je pisalo, »da bo rajanje od zore do zore...«

To pot sem moral spet v Zagorje. Solariji so me namreč protili, da bi raje jaz hišnim lastnikom povedal, kaka je slovenska in kaka naša državna zastava, ker mnogi od njih to ne vedo in zato tudi napake razbešajo zastave.

Se neko mikavost nam moram povedati iz Zagorja, namreč z letnega vrta gostilne »Križišček«. Obiskovalci pozor! Ko pridete v vrt, gledajte, da si izberete zeleno pleskan stol. Če se boste namreč usedli na rdečo barvanega, boste dobili barvo na obleko. Torej pozor in pozdrav do prihodnjici!

VAS PEČICE

Zagorska kronika

Seja sveta za družbeni plan in finance. — V ponedeljek se je sešel svet za družbeni načrt in finance in razpravljal o predloženem predlogu letošnjega družbenega načrta in proračuna za-

den. Loški pevski zbor bo v tem tednu praznoval tudi 25-letnico obstoja. Pevski zbor bo priredil samostojen jubilejni koncert. Ostale društvene skupine pa pripravi-
pravljajo druge prireditve.

— Rudarska godba na pihala prireja v soboto na letnem telovadišču TVD »Partizana« večerni koncert z izbranimi in skrbno nastudiranimi sporedom. Po koncertu bo godba igrala za ples. Godbeniki vabijo vse ljubitelje glasbe na pihala.

Izpitni na Ind. rudarski šoli. — Te dni so se na Industrijski rudarski šoli začeli izpitni rudarskih in kovinarskih gojencev. Letos bo zadnji letnik zapustilo precej mladih rudarjev, ki bodo po končanih izpitih odšli na gradnjo avtomobilske ceste.

Hotel »Kum« bo adaptiral svoje prostore. — Videti je, da je zagorski občinski ljudski odbor začel resno razmišljati o pozitivni turizmu in turistične dejavnosti, ki bo lahko v bližnji prihodnosti bogat vir dohodkov. Za zdaj namerava hotel »Kum« povečati svoje prostore, tako da bi pridobil vsaj 13 sob, v katerih bi lahko uredili oziroma postavili 18 postelj.

Radeče

Gostovanje celjskih igralcev. — Celjski celjskega mestnega gledališča so pretekli četrtek zvečer gostovali v Radečah s sodobnim Marinčevim delom »Komedija o komediji«. Stevilni gledalci so uspešno uprizarili lepo tolopo zdravili in s tem izkazali svoje zadovoljstvo.

Predelava referatov VII. kongresa ZKJ. — Osnovna organizacija ZK v tovarni papirja je pričela s študijem kongresnih referatov ob velikem zanimanju članstva v prihodnosti pa bodo tudi ostale organizacije ZK predelave kongresno gradivo, medtem ko so o samem kongresu že razpravljale.

Sedem ekip na pohodu »Ob čeli okupirane Ljubljane«. — Telovadna društva »Partizana« in občini skupno s mladinsko organizacijo poslala na pohod »Ob čeli okupirane Ljubljane« sedem mladinskih ekip, od teh tri ženske. Najboljši je bil »Partizana« iz Hotele. Ki je sam sestavljal štiri ekipe. Razveseljevali je tudi to, da so ekipe zasedle zelo dobra mesta.

—tk—



POMLAD JE V POLNEM ŽIVLJENJU

gorske občine. Svet je osnutek sprejel 28. maja pa bo že seja občinskega ljudskega odbora, na katerem bodo razpravljali in tudi potrdili letošnji občinski družbeni načrt in proračun.

Danes izredni članski sestanki zagorske »Svobode«. — Zvečer bo v kino dvorani izredni članski sestanki zagorskega delavsko-prosvetnega društva, ki bo razpravljal o dosedanjih pomankljivostih kulturno-prosvetnega in izobraževalnega uveljavljanja v občini Zagorju in sprejel nekatere konkretne sklepe za povečanje te dejavnosti.

Otvoritev kopalne sezone na Izakalah. — V četrtek so na Izakalah pričeli letošnji turistični sezono. Kot lani tudi letos pričakujejo velik obisk predvsem iz Zasavja.

Priprave za kulturni teden na Lokah. — Loška »Svoboda« bo priredila v juniju kulturni te-

ZDOLE

Dan pomladi so učenci zdiolske šole dostojno praznovali. V petju, vriskanju in plesanju na piščali, okrašen s cvetjem, smo krenili proti Močniku. Zakurili smo ogenj in pekli ocvrte. Vendar smo imeli smolo. Nameravali smo nabirati polje in jih prodati. Izkupilec bi porabil za izlet ob koncu šolskega leta. A poskrili so se nam ti alinarji. — Upamo, da bomo imeli drugič več sreče.

Titovo štafeto so učenci vzdržali od Zdol do Vidma. Kljub hudim vročinam so v pionirskih krojih prenašali štafetno palico. Predeli so jo pet tovarni celuloze naslednjim nosilec štafete. Zadeželi so pozdrave tovarni Titu od mladine, pionirjev in celotnega prebivalstva.

Osnovni kašelj je precej razširjen na zdiolski šoli. Pa tudi dožetke ne mirujejo. Upamo, da bo vreme to muhasta bolezen ubil otrokom. Vsi si že žele posvetno obiskovati šolski pouk.

Spomladi leta 1938 se je zbrala v Trbovljah mala skupina idealnih planincev, ki so bili do tedaj vključeni pri osrednjem odboru Slovenskega planinskega društva v Ljubljani ter si je zadala nalogo, ustanoviti tudi v Trbovljah svojo lastno planinsko podružnico. Voda tega podviga je bil pokojni trgovec Josip Mahkovec, ob strani pa so mu stali: Antje Beg, Avgust Kostajnski, Ljudec Močivnikar, Jože Letnik, Franc Pilberšek, Franc Dreo, Drago Radeč in še drugi.

Dne 8. maja 1938 je bil ustanovljen občni zbor v hiši dvorani Fronte na Vodah. Okolišne nove podružnice je obsegal občino Trbovlje s Hrastnikom in občino Dol pri Hrastniku. Pred ustanovitvijo te podružnice je nekaj časa obstajal v Trbovljah odtok Planinskega društva Zalec, ki pa ni imel dovolj potrebnih članov, niti pogojev za nadaljnji obstoj in je kmalu prenehal delovati. Zato je soditi rešitev planinstva v Trbovljah šele z njenim ustanovitvijo lastne planinske podružnice.

Nova podružnica, ki je imela v svojih vrstah zastopnike tudi iz delavskih slojev, si je začrtala obširen program, da bi delovnega človeka zvalila iz temnih in zaprtih klet, s katerimi je bil la tečaj posejana vsa trbovlska dolina, ven v naravo, na čist planinski zrak ter za napolnila na prelepe okoliške vrhove, ki so sa mevali v svoji lepoti. Najbližja planinska točka je bila Mrzlica, zato je podružnica usmerila svoje prvo delo na te z raznimi predavanji usmerjala zlasti revirsko mladino v spoznavanje izvirne predvsem v smučanju.

30 let planinskega društva Trbovlje

v naše kraje okupator, ki je na mah zavril vse to delo. In še več: da ne bi okupator uporabljal naših planinskih domov za izhodišče svojih zločestih pohodov, so partizani morali s tolikim trudom zgraditi planinske domove poškrtati. Tako je moral zgoreti leta 1942 tudi krasen planinski dom na Mrzlici.

Naša narodnoosvobodilna borba s sovražnikom se je končala z zmago pravice nad krivico. Preživeli herojski borci so se spet vračali domov. V novi socialistični Jugoslaviji je prevzela vodstvo in upravo države ljudska oblast, katere prva naloga je bila obno-

va porušene in opustošene domovine. Tudi naša planinska bratovščina se je, čeprav močno okrnjena, spet zbrala in začela z obnovo planinskega zavetišča na Mrzlici. Brez sredstev, s trdnjo voljo in vztrajnostjo so naši planinci začeli graditi nov dom na Mrzlici. Dvaletnega julija 1946 so srečno končali svoje naporno delo in naslednjega dne spet izročili nov planinski dom na Mrzlici svojo- mu namenu. Pomol pri tej gradnji pa je nudila planincem tudi naša ljudska oblast. Okrajnemu ljudskemu odboru v Trbovljah so se tedaj pridružili še sindikati, fiskalna organizacija in še drugi, ki ter pomagali planinskemu dru-

stvu. Zgledu trbovlskega planinskega društva so sledila tudi sosednja planinska društva, koče na zasavskih vrhovih so se druga za drugo obnavljale. Nove zgradbe so rastle in planinstvo je začel nov elan dejavnosti. Sedaj planinarje ni bil več nekaj privilegij poseznikov temveč je postalo potreba vsakega delovnega ljudstva. Torej, okoli, ki so nekoč delovali v »Svobodni« planinski oblasti, odredi marširali, tako tudi učitvanju lepota naših planin, so sedaj bili razbiti. Pot planinstva je sedaj prosta, nova kultura in novo sportno udeleževanje je sedaj omogočeno sihernemu državljanu.

Tudi delovno področje PD Trbovlje se je po vojni vedno bolj širilo. Za Mrzlico je prišla na vrsto »Mrzlica na Kumu«. Po številni »varne reforme« je prevzela Trbovlska podružnica nekdanje »Mrzlica« na Kumu in ga preuredila v planinsko zavetišče. Dne 5. septembra 1956 je bil pla-

niški dom na Kumu izročen v uporabo delovnemu ljudstvu.

Zanimanje za planinstvo je začelo presegati predvojni uspehe, vrste planincev so vedno bolj rastle, planinstvo je postalo množično, ne le je že davno preokorabljeno prvi planinski članov. Da bi bilo mogoče delo v planinstvu lažje voditi, je bilo v Trbovljah ustanovljeno še eno planinsko društvo. Meseca julija 1950 je bil ustanovljen občni Zbor Planinskega društva Kumu, Trbovlje, ki je prevzelo v občinski planinski koč na Kumu, planinsko društvo Trbovlje pa je obdržalo planinski dom na Mrzlici.

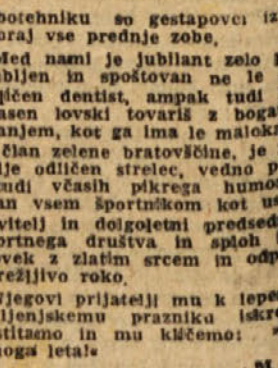
Od tega leta sta pričeli obe planinski društvi v Trbovljah tekmovati, katero bo bolje uredilo svoje planinsko postojanko. Ob koči sta najprej dobili elektriko luč, Mrzlica v novembu 1951, Kumu pa v oktobru 1952. Na obe postojanki je bila zgrajena tudi cesta, na Mrzlico še leta 1958, na Kumu pa prvotno do Dobovec leta 1957, a končno do vrha Kumu lanske leto. Končno sta obe planinska vrhova dobila še televizijske aparate. Kumu pa še posebej lepejo postajo Rada Ljubljana.

V vseh teh dobi dobil so se nekateri planinci izkazali kot posebno poštovani organizatorji in gospodarstveniki. Z njihovi imeni je tudi povezana zgodovina trbovlskega planinstva.

Planinska zveza Slovenije se je spomnila teh delavnih tovaršev ter je s srebrnim častnim znakom odlikoval Antje Beg, Avgusta Kostajnski in Poldeita Majdica, kakor tudi lastno društvo, ki jim je podelilo častno priznanje in lične diplome, ki so jih dobili razen omenjenih še pokojni Karel Režun, nadalje Drago Radeč, Franc Setine, Viktor Simčič.

Razvoj planinstva gre nevezljivo naprej. Naša ljudska oblast se trudi uveljaviti vse pogoje, ki so potrebni za nemoten razvoj in napredek planinstva in turizma tudi v Zasavju. Naša državljanska dolžnost pa je, da je pri tem podpiramo in da tudi vsi enostavno delujemo. Siheri izmed nas naj se zaveda naših velikih nalog in pomaga naj širši tudi planinsko delo med vse plasti našega delovnega ljudstva, s čimer bomo dosegli, da bo planinstvo tudi v našem Zasavju koristno ne le posameznikom, temveč vseh splošnosti.

M.



zobotehniku so gestopovci izšli skora vse prednje zobe.

Med nami je ljubljani zelo priljubljen in spoštovan ne le kot odlični dentist, ampak tudi kot krasen lovski tovariš z bogatim znanjem, kar ga ima le malo kateri član zelene bratovščine. Je namreč odlični strellec, vedno poln četudi, včasih pikrega humorja, znan vsem športnikom kot ustanovitelj in dolgoletni predsednik športnega društva in sploh kot človek z zlatim srcem in odprto darežljivo roko.

Njegovi prijatelji mu k lepemu življenjskemu prazniku iskreno čestitajo in mu kičeno: »Na mnoga leta!«

M.

RESITEV PRVOMAJSKA
KRIZANKE

Vodrovno: 1. Velika planina, 2. Tašina, 3. tovor, 15. kavalir, 16. Aljaž, 17. prid, 21. slaniha, 23. pre, 24. et, 26. Roza, 27. letine, 33. Kletarka, 31. Est, 32. Letinec, 33. Džekal, 34. strli, 36. otekanje, 37. Džekal, 40. ta, 41. arzon, 43. Ave, 43. lni, 45. mika, 46. moep, 46. rokobore, 54. nak, 55. re, 57. Kum, 58. usahel, 59. ter, 61. Mo, 63. OLO, 64. trazinati, 66. onod, 68. gama, 69. tro, 71. imena, 74. obilo, 76. 77. lačen, 78. zakasnel, 80. kre, 81. antena, 82. skornine, 83. vas, 89. nenorav, 91. popolin, 92. Nero, 93. en, 94. Mal, 95. povezan, 98. Anam, 97. vatek, 100. kumara, 101. pebat, 102. carinar, 103. preminjenost.

Napilčno: 1. vikati, 2. etamin, 3. lavine, 4. Iranec, 5. kila, 6. Ani, 7. pa, 8. atletika, 9. noj, 10. Iva, 11. nožek, 12. ar, 16. arene, 17. Preva, 18. Rostov, 19. izlikam, 20. 21. ala, 22. let, 23. plinar, 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Za nagrade so bili izbrani: 1. nagrada dobi Rudi Urkanar, v. p. 7482, Džakovica — Komet, 2. Natja Jenko, Cesta Bratov Milavce, Brežice, 3. Vido Mrak, Trbovlje, Franca Pakina 24, Trbovlje III, 4. Ivan Tomažin, zdravilnice Novo mesto, 5. Zalec, 6. Ana Bukovšek, Polje 1, Zagorje.

LJUBLJANSKA DRAMA PRIDE V TRBOVLJE

Kot smo izvedeli, bo Drama Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane končno le gostovala v Trbovljah. V nedeljo, 8. junija, bo nastopila v Delavskem domu z Axelrodovo komedijo »Sedem let skomin«. Komedija je doživela v Ljubljani sijajen uspeh, saj jo dajejo že skoro tri sezone, kar pri nas ni tako pogost primer. Uspeh Axelrodovega duhovitega dela pa nas ne preseneča, ker v glavni vlogi nastopa Stane Sever, ki je ravno tu ustvaril enega svojih najudobjih likov.

Ljubljanski umetniki bodo gostje Revirskega akademškega društva. Trboveljskemu gledališkemu občinstvu se obeta veliko doživljanje, na katerega smo zmanj čekali dolgo vrsto let.

Okrajna Zveza prijateljev mladine in Zveza Svobodnega okraja v Trbovljah

prireja

REVIJO
MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV IN GODB
v Delavskem domu dne 18. maja 1958

Ob 9.30 dopoldne Promenadni koncert godb na pihala, ob 10. uri revija pevskih zborov v gledališki dvorani Delavskega doma.

Komunala Trbovlje opozarja prebivalce mesta Trbovlje, da omejijo prekomerno potrošnjo pitne vode. Prepoveduje se zalivanje vrtov, škropljenje cest in betoni-ranje s pitno vodo. Prosimo potrošnike, da z vodo varčujejo, sicer bodo določeni predeli ostali brez pitne vode. KOMUNALA TRBOVLJE

Delavsko prosvetno društvo »Svoboda-Center« v Trbovljah vabi vse mladince in mladince (mlade delavce, vajence, učence, dijake, študente in mlado inteligenco), ki imajo veselje do gledališke umetnosti, da se udeležijo ustanovnega sestanka GLEDALIŠKA MLADIH, ki bo v torek, 20. maja, ob 6. uri popoldne, v predavalnici Delavskega doma v Trbovljah. O d b o r

RAZPIS

za vpis v I. letnik rudarskega, kovinarskega in elektro odseka INDUSTRIJSKE RUDARSKE SOLE V ZAGORJU OB SAVI v šolskem letu 1958/59

Pogoji:

1. RUDARSKI ODESEK

Kandidat mora z uspehom opraviti 6. razred osnovne šole ali 2. razred gimnazije, v koledarskem letu 1958 mora dopolniti 15. leto starosti, mora biti telesno in duševno zdrav.

2. KOVINARSKI ODESEK

Kandidat mora z uspehom dovršiti 3. razred gimnazije ali 7. razred osnovne šole ter mora biti telesno in duševno zdrav.

3. ELEKTRO ODESEK

Kandidat mora z uspehom dovršiti 4. razred gimnazije ali 8. razred osnovne šole ter mora biti telesno in duševno zdrav. Solanje v vseh treh odsekih traja tri leta. V času šolanja se učenci rudarskega odseka usposablja za kvalificirane delavce rudarske stroke — kopače, učenci kovinarskega odseka se izučujejo za poklic strojni ključavničar, strugar, rezkar, kovač orodjar in posluževalec jamske mehanizacije, učenci elektro odseka pa za obratne elektrifikarje in elektro mehaniko.

Učenci prejema mesečne nagrade v znesku od 1500 do 4000 dinarjev ter jamski dodatek. Sola nudi učencem vse šolske potrebščine ter za izvajanje praktičnega pouka potrebno delovno obleko, obutev in perilo.

Mladinci, ki se žele vpisati, morajo Ravnateljstvu šole predložiti s 30 din kolkovano prošnjo ter naslednje osebne dokumente:

1. zadnje šolsko spričevalo;
2. izpis iz rojstne matične knjige;
3. potrdilo o premoženjskem stanju staršev;
4. potrdilo o višini otroškega dodatka.

Nekolkovanih prošelj ter prošnje brez priloženih listin ne bomo upoštevali.

V izjemnih primerih bodo sprejeti v vse tri odseke tudi učenci z manjšo šolsko izobrazbo, če uspešno opravijo sprejemni izpit.

Pri šoli je Internat, ki nudi učencem vsa potrebna oskrba. Kandidati izven Zagorja, ki želijo stanovati v internatu, morajo to navesti v prošnji.

Vpis v šolo traja do 25. avgusta 1958. Kandidat se lahko vpiše osebno ali pa pošlje prošnjo po pošti.

Ravnateljstvo Industrijske rudarske sole Zagorje ob Savi

NOVA NAGRADNA UGANKA ZA PIONIRJE

Danes poskusite rešiti tole uganko: OB LEPIM VREMENJU JE PODOBEN KORENU, V DEŽEVNI DOBI PODOBEN JE — GOBI.

Ce ste našli pravi odgovor na to uganko, l. m. ga prinesite ali pa pošljite po pošti. Tudi za rešitev te uganke imamo pripravljeni dve lepi knjižni nagradi, ki ju bomo razdelili po odločitvi žreba.

Ko nam boste odgovorili, ne pozabite navesti razen svojega imena in prilika še razred šole, ki jo obiskujete, nadalje pošto in kraj, kjer ste doma. UREDNIŠTVO

RESITEV NAGRADNE UGANKA IZ 18. STEVILKE
Pravilna rešitev nagradne ugank, ki smo jo prinesli v 16. številki »Zasavskega tednika«, se glasi: KRAVA — TRAVA.

Žreb je prisodil knjižno nagrado MIRI ABRAM, učenci 3. a razreda v Sevnici, Poljska pot 18, pošta Sevnica ter ELIZABETI JARHOVIČ, učenci 1. b razreda nižje gimnazije Senovo, pošta Senovo. Obojema bomo poslali knjižno darilo po pošti.

Vsem ostalim, ki jim žreb žal ni bil naklonjen, za poslano uganko in za podzave prisrčno hvalo. UREDNIŠTVO

TELESNA KULTURA

TO NI VEC SPORT, AMPAK

MARIBOR: RUDAR OB

Odgovorov je prav gotovo več, toda na kratko bi popolnoma upravičeno odgovorili — podivjanost! Čudimo se, da je kaj takega mogoče, kljub dnevnim objavam v časopisu in kljub ostrim »teoretičnim« ukrepom NZJ, ki — kot kaže — ostajajo zgolj teoretični, saj se iz dneva v dan dogaja isto: pretepi, neredi, surovost na igrišču in na tribunah med gledalci. Tudi to se je zgodilo pred tedno v gospodarsko-kulturnem centru Stajanske, v Mariboru.

No, najprej o »športni« igri, ki je bila vse drugo kot športna. Domači so kar tekmovali, kdo bo »spokojni« več Rudarjevcev. Tako se je nekemu kaj kmalu posrečilo onesposobiti hladniška, nadležna Soreta, Ahlina in Oprešnika, pa tudi ostali igralci so z večjimi ali manjšimi praskami zapustili Maribor, tako da lahko mirno trdimo, da se je njihov načrt uresničil.

Vzporedno z dogodkom na igrišču pa je šel razvoj tudi med gledalci, ki so dosledno sledili dejanjem svojih milicijev, samo s to razliko, da so razen pretepanja gostov — gledalcev razširili svoje »dejavnosti« tudi na igrišču (ko so svoje krvniško delo opravili med gledalci, so igralce obmetavali s kamneti). Škriška — tedaj je kmalu doževalo po poevke, za katere lahko trdimo, da imajo

Mariborčani bogat register. Zlasti se je večkrat uporabljala pevska »fasiš« in le pametnejši gostom gre zahtevati, da so se umaknili podivjanec brez besed, da ni prišlo še do hujših izgovorov. Čudimo se, kaj so počeli odborniki in zakaj ni bilo nobenih varnostnih organov. Odborniki so se verjetno zabavali in uživali ob »športni« igri. In da ne bi bili prikrajšani za učitek, se je vse to počeli s kamni in kletvami. Naj bo šport zatočišče ljudem, ki uživajo samo ob zmagi svojih milicijev, pa naj bo ta pridobljena še za tako nizkoto ceno, čeprav za ceno osebnosti časti!

Radovedni smo, ali bodo pristojni forumi objektivni in kaj bodo pametnega ukrenili, ali pa bo tekma odšla v aneje samo kot neodoljiv izid.

Tako najbrž tudi bo... Viračnik Lado

V nedeljo v Sevnici: tek za pokal OLO Trbovlje

V nedeljo bo Sevnica spet očivila. Tekmovalci in tekmovalke z vsega območja zasavskega okraja se bodo tega dne zbrali tam na okrajnem prvenstvu v tekni čez drn in strni za pokal okrajnega ljudskega odbora Trbovlje. Tekmovanje se bo pričelo jutri ob 9. uri. Iz posameznih občin so morali poslati polimenske prijave do večera. Kakor vse kaže, so se v posameznih zasavskih občinah na tekmovalce letos z vso marljivostjo pripravili, še posebej zato, ker je letošnje tekmovalce, oziroma pokalčiki tek, v okviru praznovanja ob dnevu mladosti.

Po vseh zasavskih občinah so že izvedli predtekmovalja za to osrednje okrajno tekmovalje, odnosno občinska prvenstva v tekni čez drn in strni. Prvaki teh prvenstev, in sicer prvi trije v vsaki skupini, pa se bodo udeležili okrajnega prvenstva. Tako bo vsaka občina poslala obvezno

REPUBLIŠKA KOŠARKARSKA LIGA

Rudar : Odred (Ljubljana) 53:35 (24:16)

Po rezultatu v prvem polčasu, ko so Rudarjevi igralci odšli na odpočitek z 3 pikami na kosu, smo bili prepričani v zmago domačih. V prvem delu igre sta bila oba nasprotnika precej nezanesljiva in neefektivna. Vendar pa so gostje v drugem delu tekme zaigrali bolje in kar je glavno: v neefektivnosti iz prvega polčasa ni bilo niti sledu in v nekaj minutah so igro izenačili. Rudarjevi pa so vztrajali pri svojih nezanesljivih mehih in kljub vsemu trudu niso uspeli dohiteti gostov. Zmaga je temu krivo to, da so zaradi premalo v prvem delu igre podcenjevali Ljubljance, ali pa je vzrok kaj drugega. Dejstvo je, da »Odred« ni bil nasprotnik, ki ga ne bi bilo mogoče premagati, saj ni razen v drugem delu igre z meti od daleč, pokazal nič novega.

ZENSKA : RUDAR : ODRED 62:34 (31:14)

KINEMATOGRAFI

Kino »Delavski dom« v Trbovljah: ob 16. do 19. maja amer. barv. cinem. film »Princ Valjant«; ob 20. do 22. maja pa mehiški film »Midva«.

Kino »Svoboda« Trbovlje II: ob 16. do 19. maja amer. barvni film »Pony ekspres«; naslednji teden pa ruski barvni kriminalni film »Zadeva Rumjančeva«.

Kino »Svoboda« Videm-Kriko: 17. in 18. maja angl. film »Madlena«; 21. in 22. maja ital. film »Dejke iz Sanfredijana«; 24. in 25. maja ital. film »Slepe dekile iz Sorrenta«.

Kino Brežice: 16. in 17. maja amer. barv. vst. film »Tajinstvena hiša«; 18. in 19. maja amer. barv. cinem. film »Desire«; 20. maja ruski barvni film »Skritost dveh oceanov«; 21. maja jug. film »V mreži«; 22. in 23. maja poljski film »Klobuk r. Anstole«.

Kino Sevnica: 17. in 18. maja amer. barvni film »Črna labod«; 24. in 25. maja amer. film »Redča rekla«.

RAZPIS

za tečaj Politične šole pri CK ZKS

(od 2. septembra 1958 do 30. januarja 1959)

Tečaj politične šole je namenjen predvsem delavcem in delavkam v industriji in kmetijstvu, ki že delajo v organih delavskega in družbenega upravljanja in jim je zato nujno potrebno osnovno znanje iz politične ekonomije in znanstvenega socializma.

Prijave z osebniimi podatki, s podatki o dokončanih šolah, tečajih, o osnovnem poklicu, zaposlitvi, višini mesečnih prejemkov ter tudi o statusu in funkcijah v političnih organizacijah in družbenih organih, pošljite do 25. junija 1958 na upravo Politične šole pri CK ZKS, Ljubljana, Farmova 39 in tudi na svoj občinski komitej ZKS.

Sola ima tudi svoj internat za slušatelje, ki so doma izven Ljubljane.

O sprejemu v tečaj bo vsak posameznik pisмено obveščen, in sicer najmanj 14 dni pred pričetkom tečaja. Podrobnejše informacije dobite na upravi šole, oziroma na občinskem komiteju svojega področja.

»KOMEDIJA O KOMEDIJI« V TRBOVLJAH

Uprava Delavskega doma v Trbovljah obvešča vse domačine in prebivalce v okolici, da bo Slovensko ljudsko gledališče iz Celja gostovalo v Delavskem domu v Trbovljah v sredo, 21. maja 1958 ob 16. in 20. uri. Upriporilo bo komedijo Marijana Marinca »KOMEDIJA O KOMEDIJI«. Predstava ob 16. uri bo za gledalce izven abonmaja, ob 20. uri pa za vse tiste, ki so abonirani.

Vstopnice za predstavo ob 16. uri so v predprodaji pri blagajni Delavskega doma. Za predstavo ob 16. uri je vstopnina za mladino znižana.

Abonente prosimo, da ob prevzemu vstopnic poravnajo zaostali del abonmajskega zneska.

UPRAVA

Še dve točki za Brežice

IZ SEVNICE

V nedeljo so nogometaši gostovali v Sevnici, da odigrajo prvenstveno tekmo proti domačemu »Unjarju«. Srečanje se je po incidentu na igrišču končalo z rezultatom 3:0 p. f. za goste.

V prvem delu igre je močan veter pomagal domačim, ki so z izredno surovo igro prišli goste, da so se morali le braniti, ter poskušali zmagati za vsako ceno. Zaradi prestopka je bil izključen domači igralec št. 1. — V drugem delu igre so gostje začeli oblegati nasprotnikova vrata in je kazalo, da bodo tudi zmagali, nato pa so Šostanjčani podvojili nešportno igro iz prvega polčasa. V 17. minuti je brežiški napadalec Suljagič pri skoku po nesreči udaril domačega igralca in se je pokoril sodnikovi odredbi. Takoj nato je domači igralec št. 5 Suljagič na lažni hreni, tako da je obšel na igrišču.

Bliskovita akcija »Zasavskega tednika«

KO SE BLAGAJNE ZMOTIJO

Velika, porjavela dlan je potisnila pred okence stodinarški bankovec. Roka v blagajni je odšla nazaj prav tolikšno vsoto v drobižu. Velika, porjavela dlan je stlačila vse skupaj v denarnico, segla v žep, razpognjen obraz pa se je komaj vidno zasmel. Nič več.

Po naključju se je znašla na naši uredniški mizi Vusova stran izpred nekaj tednov, ki govori o akciji »Kusur«, o tem, kaj se dogaja, če trgovec pomotoma vrne kupcu 500 dinarjev preveč. Ta hip se je rodila tudi zamisel za našo akcijo. Naš namen je bil preizkusiti trboveljske potrošnike, ugotoviti, kako so pazljivi pri preštevanju denarja, in ali so pošteni.



DVAKRAT JE PREŠTEL DENAR

Določili smo znesek 50 dinarjev, kraje naše operacije in dan. Odločili smo se za minuli petek.

Šop plavil las mu je obvisel čez rob ponošene baretko na mozoljčastem čelu. Telo je tičalo v modri, z malto ometani delovni obleki. Iz žepa mu je molel rumen zidarski meter.

Vstopil je brez pozdrava in takoj naročil:

— 20 Zeta!

Prodajalcu v trafikci števil. 3 na Trgu revolucije je pomolil 500 din. Ta jih je spravil v predal in nemo odšel drobiž. Potem je dejal: — 45.

— Mladenič je pobral denar.

— Preštejte prosim, ga je opomnil trafikant.

Telo v modrem je obstalo med vrati. Oči so zrle v šop bankovcev. Noga je stopila za spoznanje nazaj, potem pa hitro naprej.

Spet se je ustavil zunaj, na pločniku. Spet se je telo borilo samo s seboj.

Da ali ne?

Delavec je odšel z zavojčkom Zete in petdesetakom preveč proti gradbišču Blagovnice.

— Vestnika!

Zenska v spodrecanem krilu, že starejših let, se je ustavila pred kioskom pri lekarni in kot vsak petek tudi tokrat kupila »Zasavski tednik«.

Plačala je s sto dinarji, nazaj pa je dobila 140 din. Nekoliko zmečkan kup denarja je počasi ravnila in štetla. Nenadoma:

— Pet kovačev je preveč!

Nič ni pomislila. Takoj jih je vrnila.

Tlak pred blagajno Delavskega doma je neprestano topotal. Zvečer prvič v Trbovljah — »Zlomljeno kopje«.

Stali smo ob strani in opazovali ljudi.

Ob 4.35 — rudar s Terezije je ku-

pil dve vstopnici za ob osmih. Pri preštevanju drobiža je takoj ugotovil »preveliko radodarnost«. Opozoril je blagajničarko.

Ob 4.40 — skupina fantov v razgretih srajčah je naročila najcenejšo vstopnico, zato pa se ni polakomnila preizkusnih 50 dinarjev.

Tudi tretja akcija v Delavskem domu, hip za tem, se je končala zadovoljivo.

Okusno opravljen človek mlajših let je brez pripomb vrnil presežek.

Bosopet fant se je zadihano ustavil pred točilno mizo gostilne »Pod lipom« pri trboveljskem kopališču.

— Tri deci črnega!

Natakarica mu je vrnila mimo njegovega denarja tudi naš bankovec.

Zelenko je vtaknil v hladni žep in skoraj stekel skozi vrata. Zunaj pa se je ustavil in začel pazljivo šteti. Dvakrat je premetel papirnati denar. Šele takrat se je prepričal, da se ne moti. Spet je prijel za ključko gostilne.

Potem pa se je še hitreje pognal v breg pod Posetje. Bil je dijak trboveljske gimnazije.

Avtobus je požiral kilometre proti postaji. Sprevodnik je opravljal svojo dolžnost. Možakarju na sedežu je v precejšnji stiski vrnil pomečkan denar in vozovnico.

Človek v velikih, temnih očalih je vse skupaj pograbil in stlačil v enega izmed žepov.

Nič ni štel.

Ali je kdaj ugotovil presežek 50 dinarjev?

Potoval je proti Ljubljani.

Skupaj s sličico, ki smo jo objavili v uvodu in se je zgodila pri nakupu bonbonov za 50 din v eni izmed trgovin v središču mesta, je odšlo iz naših denarnic osem bankovcev po 50 dinarjev.

Pet jih je bilo zvečer spet v naših žepih.

Ja. Koprive



KOT JE VIDITI, SE NAM LETOS OBETA SONČNO POLETJE. NAJVEČ OD TEGA SI OBETAJO NAŠI TURISTIČNI KRAJI VZDOLŽ JADRANSKE OBALE. TOD SE JE SEZONA ŽE ZACELA IN KOT JE VIDITI, BODO IMELI NAŠI OBALE PARNIKI LETOS POLNE ROKE DELA S PREVAZANJEM ODŽIH ZELJNIN LJUDI.

Od vsepovsod

NOVO VOZILO

V Franciji so izdelali novo vozilo, ki je dobilo ime Rokocycles. To je majhen helikopter, ki leta tik nad mestnimi hišami, po polju pa ga lahko popolnoma zloži in peljejo v navadnem osebnem avtomobilu.

PRIPRAVLJENOST

Strokovna organizacija novinarjev v Hamburgu je poslala pred kratkim vsem svojim članom vabila za sestanek z razpravo, ki je nosil naslov: »Kako naj se novinar ponaša v vseмирju«.

FRANCOSKA LETALA

Pravijo, da so francoska letala »Trident« med najboljšimi na svetu. S tipom »Trident II« je ne-

50 sekundah. Uspeh je za 56 sekund boljši od dosedanjega svetovnega rekorda, ki ga je s francoskim letalom »Gerfaul II« dosegel pilot Challard.

Tovariš Slavko Baloh iz našega Zasavja, ki že dlje časa dela v Siriji pri vrtalnih delih, nam je poslal pred dnevi tole pismo:

»Preden sem ponovno odšel na delo v Sirijo, sem mnogim kolegom obljubil, da bom opisal potovanje. Ker pa mi primanjkuje časa za pisanje, se bom vsem najbolje oddolžil, če pišem pismo zasavskemu listu.

Do Beograda je pot kar ugodna, če potuješ s spalnim vozom, dalje od Beograda preko Aten do Kaira v Egiptu pa z jugoslovanskim avionom. Letalo je sicer dvomotorno, a je precej prostorno in udobno, pa tudi potrebja je izvrstna.

Ker ostane potniško letalo v Atenah samo 45 minut, se ne izplača iti v mesto, posebno še, ker sem si mesto in Akropolis ogledal že prejšnje leto. Razen tega pa mi je bilo žal menjati angleške funte, a s 10 drahmami, ki se jih imel v žepu, ne moreš nič početi.

Zanimivo si je iz zraka ogledati Dojransko jezero ter grško obalo. Nadaljuje potovanje preko Sredozemskega morja je najlepše izkoriščeno, če ga prepiše. Zelo lep pa je pogled na Egipt, ki se razprostira preko zemljišča, a kanali za namakanje so izpeljani tako, da človek ostrni, koliko truda in dela je bilo tu vloženega, preden se je svet sprejmel iz puščave v rodovitna polja. Najmanj pol ure letiš preko pokrajine, ki je vsa obdelana in preprežena s kanali, podobna pa je nekakšni šahovnici. To rodovito polje pa se mahoma spremeni v puščavo.

Pismo iz Sirije

Od Kaira je letališče oddaljeno okrog 40 kilometrov. Sploh je Kairo zelo razsežno mesto, saj ima blizu 3 milijone prebivalcev. Tu sem si ogledal nekdanje Farukove palače, spomenik Ramzesa II. ter kakih trideset kilometrov oddaljene piramide. Name so napravile egiptovske piramide mnogo globlji vtis kot pa zgradbe na Akropolisu.

Zivljenje v Egiptu je nekoliko dražje kot v Siriji. Tudi z devizami razpolaga le država. Zanimivo je, da tu primanjkuje vode v spomladanskem času, ker visoke vode pridejo šele poleti. Vode Nila napredujejo dnevno le za kakih 15 kilometrov — torej se posledice zimskih padavin spomadi še ne morejo uveljaviti. Zaradi tega so tu predvidena večja vrtnanja, v katerih, upamo, bo Jugoslavija dobila precej naročil.

Egipt ima sicer dosti ljudi s fakultetno izobrazbo. Ker pa so to večinoma bogati ljudje, jim po končanem študiju ni bilo treba iskati zaposlitve. Danes pa tem ljudem manjka prakse. Še bolj pereče pa je pomanjkanje kvalificiranih delavcev v vseh vejah gospodarstva. Zato bo treba pač precej truda in časa do popolne gospodarske osamosvojitve.

Iz Kaira do Damaska sem potoval s sirijskim avionom. Čeprav je potredba prvotna, je tu že sprememba v prehrani. Siraški prekop smo preleteli nad Port Saidom. Mesto ni posebno veliko, ali kolikor se iz višine opazi, je bilo grajeno po urbanističnem načrtu.

V Siriji v pogledu trgovine in gospodarstva za sedaj še ni opaziti kakšnih posebnih sprememb. Videti je le, da je narod postal samozavestnejši. Zavedajo se, da namesto nekdanje Sirije s 4 milijoni prebivalcev pomeni sedanja arabska država s preko 30 milijoni ljudi nekaj več.



IZREDNO USPEL POSNETEK ZAGORSKEGA FOTOAMATERJA TOV. JUVANA, DLJAKA TRBOVELJSKE GIMNAZIJE, FANT KAJE DA IMA PREČEŠNJI SMISEL ZA TEHNIKO FOTOGRAFIJE

Velikanski ruski projekt v blaginjo človeštva

Zajezitev Beringove morske ožine

Sovjetski tehniki se ukvarjajo z uresničitvijo gigantskega projekta: v Beringovi morski ožini naj se napravi velikanski jez. Potem bi lahko toplo vodo Pacifika napeljali v Severno Ledeno morje.

Po mnenju Aleksandra Markina z Akademije znanosti v Sovjetski zvezi je ta mogočen načrt izvedljiv. Posledica uresničenja tega velikanskega projekta bi bila, da bi Severno Ledeno morje lahko ogreli. Tedaj bi namreč klima v severnih delih Azije, Amerike in Evrope postala znatno milejša.

Močna električna centrala na

atomsko energijo bi lahko poganjala stotine velikanskih sesalk, ki bi spravljale vodo iz Tihega morja v polarne vode. Na ta način bi ostal tamkaj nekakšen »umetni morski tok«, kot ga poznamo v Atlantskem oceanu, ki dela v Evropi milejšo podnebje, in ta umetni morski tok bi klimo v arktičnem predelu in sosednih področjih znatno spremenil.

»Z uresničitvijo tega projekta«

je naglasil ruski učenjak Markin, »bi lahko odpravili zloglasne sibirskie anticiklone in vrtinčaste viharje. S tem bi prenehali pogoji, ki so vzrok nastajanju velikih arktičnih ledenih zračnih plasti, ki danes še gospodarijo nad Azijo, Severno Ameriko in severno Evropo. Področja, ki so danes zaradi mraza še pusta in nerodovitna, bi tedaj spremenili v plodno zemljo, ki bi dala bogate žetve.«

Izgradnja tega velikanskega jezusa in stotin sesalk bi trajala svede precej let in bi požrla velikanske denarne vsote. Na teh stroških bi morale kajpak participirati vse prizadete države oz. kontinenti.

Aleksander Markin je mnenja, da bo stalno naraščanje zemeljskega prebivalstva prislilo svet, da si osvaja vedno nova in nova področja za poljedelstvo in preskrbo hrane za človeštvo. Spritno tega postaja realizacija izgradnje tega velikanske jezusa v Beringovi morski ožini iz dneva v dan večja nujnost.

Naš drobnogled

● Naše gospodarstvo zaposluje letno preko 150.000 novih delavcev in uslužbencev.

● Stalni mesečni dodatek prejeme v Jugoslaviji 1.700.000 otrok, socialno varovanih pa je 7.500.000 ljudi, ali 41 odstotkov prebivalcev.

● Skupno število motornih vozil v Jugoslaviji je te dni doseglo 190.000. Tu so

vračunana vsa vozila od motorja do traktorja.

● Največja vulkanska katastrofa se je dogodila 1883. leta, ko je ob izbruhu vulkana Krakatau, med Azijo in Avstralijo, izgubilo življenja 40.000 ljudi.

● Se dva utrinka iz živalskega sveta. Lastavica leti s hitrostjo 200 km na uro, kiti pa živi najdlje 50 let.

AGATHA CHRISTIE

27

Hiša na sipini

KRIMINALNI ROMAN

»Koga pa ste privili, da ste zvedeli za te krajevne čenče?«

»Nikar se ne jezite name, gospodična; nekolič sem se porazgovoril z Avstralko, gospo Croft.«

»Ah, ona je prijazna, dobra ženska — če utegneš. Silno sentimentalna. Ljubezna, dom in otroci, no, saj razumete.«

»Jaz izhajam sam iz staromodne sentimentalnosti, mademoiselle.«

»Vi? ... Prisegla bi, da je stotnik Hastings od vaju obeh najsentimentalnejši.«

Cutl sem, kako mi je rdečica zalila obraz.

»Besen je,« je dejal Poirot, medtem ko je z nekakim zadovoljstvom opazoval moje neugodje. »Toda vi imate prav, gospodična, popolnoma prav.«

»Ne povsem,« sem se ježno vmešal.

»Hastings ima dober značaj, a mi je trenutno v veliko napotje.«

»Nikar tako neumno ne govorite, Poirot.«

»Predvsem se mu upira kaj slabega videti in če že vidi, je njegovo upravičeno ogorčenje tako veliko, da ga vsako pretvarjanje in hinavščina napravi nemogočega. Torej v vsem redku in dobra narava ... Ne, dragi moj, ne dovolim, da mi ugovarjate! Tako je, kot sem povedal.«

»Bila sta tako prijazna z menoj,« je pripomnila Nick mehk.

»No, no, gospodična, ni vredno besed. Več stvari je, ki jih moramo urediti. Sedaj me pa poslušajte: Ostali boste lepo tukaj in storili in se pokorili vsemu, kar bom odredil.«

Nick je vzdihnila. »Storila bom vse, kar hočete, mr. Poirot. Saj je vseeno, kje sem in kaj počnem.«

»Vas tudi vaši prijatelji ne bodo mogli obiskati, gospodična.«

»Tem bolj! Ne želim videti nikogar.«

»Za vas, otrok moj, je to pasiven del — za nas aktiven. In sedaj, gospodična, vas bom zapustil.«

Ko je z roko že držal za ključko, je preko rame dejal: »Sicer ste nekoč omenili oporoko, ki ste jo naredili. Kje je?«

»Nekje — tam je pripravljena.«

»V »Končnici?«

»Da.«

»V blagajni? Zaklenjena v vaši pisalni mizi?«

»Nekje mora biti.« Namršila je čelo. »Da, silno neredoljubna sem. Listine in podobni papirji leže v glavnem skupno z goro računov na mizi in v knjižnici in verjetno je tudi oporoka med njimi. Lahko pa je tudi v moji spalnici.«

»Mi dovolite, da jo poiščem?«

»Gotovo, kar poiščite si, kar hočete.«

»Merci, mademoiselle. Izrazil bom vaše dovoljenje.«

12.

Poirot ni spregovoril niti besede, dokler nisva bila zunaj. Tam pa me je vznemirjen zagabil za roko. »Vidite, Hastings? Vidite? Torej sem imel prav! Vedno sem čutil, da nekaj manjka — kosček. In brez manjkajočega kosčka je vse nesmiselno.«

Njegovo veselo govorčenje je bilo zame le nerazumljiva latovščina, ker pri najboljši volji nisem videl, da se je dogodilo nekaj posebnega. »To je bilo že ves čas pri roki!« se je ogreval prijatelj, »le da jaz tega nisem videl. Vedeti, da nekaj obstaja, je na enem listu, toda vedeti, kaj je ta nekaj — je na povsem drugem ... in to povzroča veliko večje težave.«

»Ljubi moj Poirot, izražajte se končno že razumljivo!« sem vzkliknil. »Presneto, ali res ne vidite? Hastings, je to mogoče? Ali ne vidite, da sva našla skriti temni nagib? Nagib!« je izdaval kot v pijanosti.

»Poirot, pa čeprav me imate za omejenega, jaz ne vidim ničesar. Mi silite kakršnokoli vrsto ljubosumnosti?«

»Ljubosumnost? Ne, ne, prijatelj moj. Ta običajni, neizogibni nagib. Denar, moj dragi, denar.« Umolknil je in čez nekaj časa mirno nadaljeval: »Pred dobrim tednom je umrl sir Matthew Seton, angleški milijonar.«

»Da, toda ...«

»Potrpajte! Le vedno lepo, korak za korakom ... Imel je nečaka, ki ga je oboževal in kateremu je, kot lahko vsekakor mislimo, zapustil svoje veliko premoženje.«

»Toda ...«

»Molčite, Hastings! Če odračunamo legatne in zavetišče za njegove pernatne ljubljence, odpade še ogromen delež na Michaela Setona. Pretekli tork je bilo sporočeno, da pogrešajo Michaela Setona — in v sredo so se pričeli atentati na gospodično. Kaj pa, če je ta Michael pred svojim poletom okoli sveta napravil oporoko in vse svoje imetje zapustil svoji zaročenki?«

»To je zgolj domneva, Poirot.«

»Domneva — priznam. Vendar je tako, če ne bi bili zadnji dogodki tukaj — kot sem že rekel — nesmiselni. Tukaj ne igra vloge rečna dedščina, temveč ogromno premoženje.«

»Toda, saj nihče ne ve za zaroko,« sem pripomnil.

»Ah! Nekdo že mora vedeti, kakšne so stvari v tem primeru. In kar se ne ve, se ugaane. Tako je na primer zasumila mrs. Rice in našla sredstva in pota, da to spremeni.«

»Kako?«

»Mislite, da si nista v času zaroke Michael Seton in gospodična Nick nič pisala? Najboljši prijatelj bi moral imeti mlado damo za nepozorno. Tukaj in tam, povsod pušča in raztresa svoj imetek. Zelo dvomim, da je v svojem življenju kdaj kaj zaklenila.«

»In Frederici Rice je bilo tudi znano, da je Nick pred operacijo napravila oporoko?«

»Da, da. Stevilo oseb od A do K na moji listi se je skrešlo na dve. Strečno osebo črtam. Črtam kapitana Challengerja, čeprav je potreboval za pot od Plymoutha do sem za razdaljo le tridesetih milj poldrugo uro. Črtam tudi mladega Jima Lazarusa, ki je pohujal za sliko, vredno le dveh funtov, petdeset funtov. Če razmislimo o Jimovi trgovski sposobnosti, se nam zdaj čudna. Prav tako črtam Avstralko — tako prisrčna in ljubezna — ter se držim obeh oseb, ki sta še ostali na moji listi.«

»Ena je Frederica Rice,« sem dejal zamišljeno. V duhu sem jo gledal pred seboj, njene zlate lase, nežno bledico njenega obraza.

»Da. Ona je zelo zelo očitno zaznamovana. Naj je gospodična oporoko še tako površno naredila, je blondinka nedvomno določena za njeno univerzalno dedinjo. Če bi bila krogla zadela namesto Maggie gospodično, bi bila postala madame Rice danes izredno bogata žena.«

»Hm, hm, komaj morem verjeti.«

»Vi mislite, Hastings, da komaj verjamete, da bi bila taka lepa žena morilka. Zaradi take vere se je že marsikatero sodišče težko znalo. Morda je vaš dvom utemeljen. Še neka sumljiva oseba je na moji listi.«

»Charles Vyse.«

(Dalje prihodnjič)